

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 maj 2018
(OR. en)

9462/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0164 (CNS)**

**FISC 232
ECOFIN 503**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	25 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 329 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 329 final.

Bilaga: COM(2018) 329 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.5.2018
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

När datumet den 1 januari 1993 för införandet av den inre marknaden närmade sig blev det uppenbart att ett slutgiltigt system för beskattning av varutransaktioner inte kunde införas i tid för att möjliggöra fri rörlighet för varor. Icke desto mindre försvann alla skattekontroller vid den Europeiska gemenskapens inre gränser från och med den 1 januari 1993. Handlare var inte längre skyldiga att betala mervärdesskatt (moms) när deras varor passerade gränserna mellan medlemsstater. För att uppnå detta upphörande av skattekontroller vid gränserna var det nödvändigt att enas om omfattande ändringar av systemet för tillämpning av mervärdesskatt på gemenskapsinterna transaktioner. Kommissionens ursprungliga förslag – som beskrevs i vitboken om den inre marknaden från 1985 – diskuterades utan någon entydig slutsats fram till oktober 1989, då man insåg att det vid det laget var för ont om tid att hinna genomföra dem senast i januari 1993. I stället skulle ett mindre ambitiöst alternativ utarbetas som skulle göra det möjligt att avskaffa gränsöverskridande skattekontroller och samtidigt behålla huvuddragen i de dåvarande arrangemangen.

Det var detta alternativ, övergångsordningen för mervärdesskatt, som infördes och som fortfarande består mer än 25 år senare. Denna övergångsordning delar, när det gäller varutransaktioner mellan företag (B2B-varutransaktioner), upp den gränsöverskridande rörligheten för varor i två olika transaktioner: En leverans av varor som är undantagen från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i destinationsmedlemsstaten. Dessa regler betraktades som tillfälliga och är inte utan nackdelar, eftersom man genom att tillåta inköp av varor utan att mervärdesskatt behöver betalas skapar möjligheter till bedrägeri, samtidigt som den komplexitet som är inbyggd i systemet inte är gynnsam för gränsöverskridande handel.

Efter detta omfattande samråd antog kommissionen sin *handlingsplan för mervärdesskatt – Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut*¹ (nedan kallad *handlingsplanen för mervärdesskatt*). Kommissionen tillkännagav bland annat sin avsikt att anta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande unionsintern handel som bygger på principen om att varorna ska beskattas i destinationsmedlemsstaten för att inrätta ett stabilt gemensamt mervärdesskatteområde i Europa. Genomförandet av handlingsplanen för mervärdesskatt utgjorde också en del av paketet om rättvis beskattning som tillkännagavs i ordförande Jean-Claude Junckers avsiktsförklaring som åtföljde talet om tillståndet i unionen 2017².

Kommissionen antog därefter ett meddelande om uppföljningen av handlingsplanen för mervärdesskatt *Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags att agera*³ där den i detalj redogjorde för de successiva stegen i riktning mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i Europa.

¹ COM(2016) 148 final

² Tillståndet i unionen 2017. Avsiktsförklaring till talman Antonio Tajani och premiärminister Jüri Ratas den 13 september 2017, tillgängligt på https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf. Se också bilaga I till kommissionens arbetsprogram 2017, COM(2016) 710 final, Strasbourg, 25.10.2016, s. 3, finns på https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_en.pdf.

³ COM(2017) 566 final

Förutom ändringen av det slutgiltiga momssystemet för gränsöverskridande handel omfattar denna åtgärd två andra förslag om ändring av mervärdesskattedirektivet: En som gäller momssatser⁴ och en som gäller den särskilda ordningen för små företag⁵. Dessutom omfattar den ett förslag till rådsförordning om bedrägeribekämpning på mervärdesskatteområdet⁶.

När det gäller övergången till ett slutgiltigt mervärdesskattesystem baserat på principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten har en successiv tvåstegsstrategi tillkännagivits: ett första steg för att hantera unionsinterna B2B-leveranser av varor och ett andra steg som omfattar tillhandahållanden av tjänster.

Det första steget var ytterligare indelat i två delsteg. Det första delsteget, som lades fram samtidigt med meddelandet, var ett lagförslag som angav hörnstenarna för ett enklare och bedrägerisäkert slutgiltigt momssystem för handeln inom unionen⁷.

Detta förslag utgör det andra delsteget. Det innehåller närmare bestämmelser för att genomföra dessa hörnstenar för unionsinterna B2B-leveranser av varor.

Detta förslag kommer att behöva kompletteras med ett förslag om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet. Det senare förslaget är av teknisk karaktär eftersom det skulle bestå i att anpassa samarbetet mellan medlemsstaterna till de föreslagna ändringarna av momssystemet för gränsöverskridande leveranser av varor. Detta förslag kommer att läggas fram i tillräckligt god tid för att det ska kunna antas och genomföras vid tidpunkten för ikraftträdandet av detta förslag.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Införandet av ett slutgiltigt system för unionsinterna leveranser av varor är ett av de viktigaste inslagen i handlingsplanen för mervärdesskatt. Detta förslag ersätter den övergångsordning som är tillämplig sedan den 1 januari 1993 genom ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för unionsintern B2B-handel enligt vilket inhemska och gränsöverskridande transaktioner kommer att behandlas på samma sätt. Det slutgiltiga mervärdesskattesystemet ska vidare skapa ett stabilt enhetligt europeiskt mervärdesskatteområde som kan främja en djupare och mer rättvis inre marknad som bidrar till att främja sysselsättning, tillväxt, investeringar och konkurrenskraft.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Att inrätta ett enkelt, modernt och bedrägerisäkert mervärdesskattesystem är en av de finanspolitiska prioriteringar som kommissionen har fastställt⁸.

Att minska regleringsbördan, särskilt för små och medelstora företag, är också ett viktigt mål i EU:s tillväxtstrategi⁹.

⁴ COM(2018) 20 final

⁵ COM(2018) 21 final

⁶ Ändrat förslag till en rådsförordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet (COM(2017) 706 final)

⁷ COM(2017) 569 final

⁸ Årlig tillväxtöversikt för 2017 se: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

⁹ Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla. se: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:SV:PDF>

Det föreslagna initiativet och dess mål är förenliga med unionens politik för små och medelstora företag som anges i ”Small Business Act” för Europa¹⁰, särskilt princip VII för att hjälpa små och medelstora företag att bättre utnyttja den inre marknadens möjligheter. Dessutom är det förenligt med strategin för den inre marknaden¹¹ och målen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom direktivet ändras mervärdesskattedirektivet på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet enhälligt, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, ska anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt subsidiaritetsprincipen, som anges i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen, ska åtgärder vidtas på unionsnivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Mervärdesskatteregler för gränsöverskridande unionsintern handel kan på grund av sin natur inte beslutas av enskilda medlemsstater eftersom det är ett oundvikligt faktum att företag som är belägna i mer än en medlemsstat berörs. Mervärdesskatt är en skatt som harmoniserats på unionsnivå och därför kräver alla initiativ för att införa ett slutligt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande leveranser av varor ett förslag från kommissionen om ändring av mervärdesskattedirektivet¹².

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen, särskilt en väl fungerande inre marknad. Vad gäller subsidiaritetsprövningen är det inte möjligt för medlemsstaterna att lösa problem som bedrägerier eller komplexitet utan ett förslag om ändring av mervärdesskattedirektivet.

• Val av instrument

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet.

¹⁰ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén - Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa, (KOM(2008) 394 slutlig).

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *Att förbättra den inre marknaden* – bättre möjligheter för individer och företag (COM(2015) 550 final).

¹² Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

En retrospektiv utvärdering av delar av unionens mervärdesskattesystem utfördes av en extern konsult 2011 och resultaten har använts som utgångspunkt för prövningen av det nuvarande mervärdesskattesystemet¹³.

- **Samråd med berörda parter**

Ett omfattande samråd med berörda parter ägde rum i samband med utarbetandet av lagförslag COM(2017) 569 final, som anger hörnstenarna för ett slutligt mervärdesskattesystem. Sedan det förslaget antogs har en liten mängd återkoppling till stöd för det övergripande målet att skapa ett stabilt gemensamt mervärdesskatteområde i Europa mottagits via portalen ”Bättre lagstiftning” och evenemang med bransch- och yrkesorganisationer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Den sakkunskap som samlats in genom flera fallstudier som avses i COM(2017)569 final av den 4 oktober 2017, som införde hörnstenarna i det slutgiltiga moms-systemet, täckte behoven i det aktuella förslaget.

Av dessa studier var studien om genomförandet av ”destinationsprincipen” för EU-interna B2B-leveranser av varor¹⁴ särskilt relevant för detta förslag.

- **Konsekvensbedömning**

En ”back-to-back”- konsekvensbedömning och -utvärdering genomfördes som omfattade att fastställa hörnstenarna i det slutgiltiga mervärdesskattesystemet och de närmare arrangemangen för att få dessa hörnstenar på plats. Se COM(2017) 325 final och SWD (2017) 326 final av den 4 oktober 2017. Det rekommenderade alternativet, som valdes i samband med den konsekvensbedömningen, skulle minska förlusterna av gränsöverskridande momsbedrägerier med upp till 41 miljarder euro per år och minska företagens kostnader för regelefterlevnad med 938 miljoner euro per år.

Konsekvensbedömningen undersöktes av nämnden för lagstiftningskontroll den 14 juli 2017. Nämnden avgav ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen med vissa rekommendationer, i synnerhet när det gäller kopplingen mellan förslaget till andra delar av handlingsplanen för mervärdesskatt, behovet av en stegvis strategi och begreppet certifiering av den beskattningsbara personen, som den godtagit. Nämndens yttrande och rekommendationerna anges i bilaga 1 till SWD(2017) 325 final.

De föreslagna ändringarnas grundläggande karaktär innebär att alla företag kommer att påverkas. De löser problemen med bedrägerier och komplexiteten i det nuvarande övergångssystemet för mervärdesskatt och de därmed sammanhängande efterlevnadskostnaderna för alla företag. Förenklingar, t.ex. användningen av en enda

¹³ Institute for Fiscal Studies (projektansvarig), 2011, A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

¹⁴ EY, 2015; se:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

kontaktpunkt finns också tillgängliga för små och medelstora företag, men de är inte specifikt riktade till den kategorin av beskattningsbara personer.

Svårigheterna för små och medelstora företag, särskilt vid handel över gränserna, åtgärdas redan genom ett särskilt förslag som lades fram den 18 januari 2018¹⁵. Detta förslag utgör tillsammans med det föreliggande förslaget en integrerad del av handlingsplanen för mervärdesskatt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Såsom anges i konsekvensbedömningen har fullgörandekostnaderna per euro av omsättningen för företag som bedriver gränsöverskridande unionsintern handel konstaterats vara 11 % högre än motsvarande kostnader per euro av omsättningen för efterlevnad av momsreglerna för företag som enbart ägnar sig åt inhemsk handel.

I syfte att bedöma inverkan på mindre företag har en åtskillnad gjorts mellan små och medelstora företag som ägnar sig åt övervägande inhemsk handel och små och medelstora företag som redan bedriver såväl inhemsk som EU-intern handel.

För denna andra kategori av små och medelstora företag kan de föreslagna ändringarna, och särskilt en utvidgning av tillämpningsområdet för konceptet med en enda kontaktpunkt, leda till en genomsnittlig årlig minskning på upp till 17 % i förhållande till deras nuvarande kostnader för att efterleva momsreglerna.

För alla företag beräknas de ekonomiska konsekvenserna av genomförandet öka företagets kostnader, t.ex. kostnader för uppdatering av redovisnings- och faktureringsprogram och för yrkesutbildning, med 457 miljoner euro under genomförandeåret på grund av företagets behov att anpassa sina interna förfaranden till de nya reglerna, men leda till en nettominskning av företagets kostnader för efterlevnad av momsreglerna med 938 miljoner euro om året efter genomförandeåret.

Den konsekvensbedömning som åtföljer det specifika förslaget om små och medelstora företag¹⁶, som enligt vad som anges ovan kompletterar det här förslaget, bör resultera i en minskning av kostnaderna för efterlevnaden av momsreglerna på upp till 18 % (eller 11,9 miljarder euro) för små och medelstora företag och öka de små och medelstora företagets gränsöverskridande handel med cirka 13 %.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga negativa konsekvenser för unionens budget. Eftersom förslaget skulle minska förlusterna av gränsöverskridande momsbedrägerier med upp till 41 miljarder euro per år, bör den totala nettomomsinkomst som uppbärs av varje medlemsstat, som är utgångspunkten för beräkningen av egna medel från moms, öka.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I sitt meddelande från oktober 2017 om uppföljningen av handlingsplanen för moms angav kommissionen att genomförandet av det andra steget (som omfattar gränsöverskridande tjänster) i den gradvisa övergången till ett slutgiltigt momssystem skulle föreslås av

¹⁵ COM(2018) 21 final

¹⁶ SWD(2018) 9 final och SWD(2018) 11 final.

kommissionen efter vederbörlig övervakning av genomförandet av det första steget (som detta förslag fullbordar), vars funktion när det gäller tålighet mot bedrägerier, efterlevnadskostnader för företagen och effektiviteten i skattemyndigheternas förvaltning av systemet, skulle utvärderas av kommissionen fem år efter dess ikraftträdande.

För detta ändamål kommer kommissionen att försöka få medlemsstaterna att lämna all relevant information om bedrägeriernas och de administrativa kostnadernas nivå och utveckling. Kommissionen kommer också att sträva efter att samla in uppgifter från alla relevanta företagsaktörer om nivån på deras efterlevnadskostnader och hur de utvecklas.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Förslaget kräver inga förklarande dokument om införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

De viktigaste föreslagna ändringarna till momsdirektivet förklaras nedan efter ämne. Dessa viktiga ändringar leder till ett antal ändringar av teknisk karaktär i mervärdesskattedirektivet.

Vissa ändringar gäller bestämmelser för vilka ändringar redan föreslagits i förslag COM(2017)569 final av den 4 oktober 2017. I det förslaget föreskrivs, som svar på en begäran från rådet, förbättringar av det nuvarande momssystemet medan arbetet med det slutgiltiga momssystemet för unionsintern handel pågår. De föreslagna ändringarna av de så kallade ”snabba lösningarna” är fortfarande helt giltiga eftersom de bör träda i kraft långt före detta förslag.

Det senare införandet av en slutgiltig ordning för B2B-transaktioner av varor enligt detta förslag kräver att bestämmelserna i det tidigare förslaget anpassas till denna nya ordning när det gäller konceptet certifierad beskattningsbar person, call-off-lager eller kedjetransaktioner.

Eftersom syftet med det föreliggande förslaget är att införa slutgiltiga bestämmelser för B2B-leveranser av varor måste dessutom den föreslagna artikel 402, som fastställer hörnstenarna för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna avseende varor och tjänster, anpassas till det faktum att dessa hörnstenar delvis genomförs med detta förslag.

Dessutom gör detta förslag det möjligt att ersätta de föråldrade begreppen ”gemenskapsintern” eller ”gemenskapen” med begreppen ”unionsintern” och ”unionen” i ett antal bestämmelser i mervärdesskattedirektivet.

Det förslag som kommissionen nyligen lade fram avseende den särskilda ordningen för små företag (COM(2018) 21 final av den 18 januari 2018) kräver också ett antal tekniska uppdateringar såsom den ovannämnda ersättningen mot bakgrund av det föreliggande förslaget. För att undvika oklarheter omfattas dessa ändringar inte av det föreliggande förslaget utan ska behandlas under förhandlingarna i rådet.

Skattens syfte och tillämpningsområde: Artiklarna 2–4

Som angetts ovan delar det nuvarande mervärdesskattesystemet upp gränsöverskridande B2B-leveranser av varor i två olika transaktioner för momsändamål: En leverans av varor som är undantagen från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i destinationsmedlemsstaten.

Det föreslås att en gränsöverskridande B2B-leverans av varor inom unionen ska ge upphov till en enda transaktion i momshänseende: en unionsintern leverans av varor. Följaktligen ska begreppet gemenskapsinternt förvärv av varor som en momspliktig transaktion utgå från artiklarna 2–4.

Eftersom ett gemenskapsinternt förvärv av varor inte längre skulle existera som en momspliktig transaktion, måste alla efterföljande bestämmelser i mervärdesskattedirektivet som avser det begreppet strykas och ses över mot bakgrund av den föreslagna mekanismen för beskattning av gränsöverskridande B2B-handel med varor inom unionen.

Begreppet unionsinterna leveranser av varor: Artikel 14

Det föreslås att en punkt 3 fogas till punkt 4 i artikel 14 som innehåller en definition av unionsinterna leveranser av varor. Med ”unionsintern leverans av varor” avses en leverans av varor som en beskattningsbar person gör till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person varvid varorna försänds eller transporteras av leverantören eller för dennes räkning eller av den person som förvärvar varorna inom unionen från en medlemsstat till en annan.

Vissa leveranser som anges i artikel 14.5 ska inte betraktas som unionsinterna leveranser, inte ens när båda villkoren, nämligen det som gäller förvärvarens status och det som gäller transporten av varorna, är uppfyllda. Detta är fallet för leverans av varor som omfattar montering eller installation, med eller utan provkörning, leveranser av varor som är undantagna enligt artikel 148 eller 151 och leveranser från en schablonbeskattad jordbrukare som definieras i artikel 295.

Reglerna om platsen för leverans av varor: Artikel 35 a

Reglerna om platsen för leverans vid beskattningsbara transaktioner som avser varor fastställer i vilken medlemsstat mervärdesskatt ska betalas.

De allmänna reglerna för fastställande av platsen för leverans av varor utan transport (den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då leveransen äger rum) och platsen för leverans av varor med transport (den plats där varorna befinner sig är avsändningen av varorna eller transporten påbörjas) kvarstår.

Ett nytt undantag till den allmänna regeln föreslås dock i artikel 35a enligt vilken platsen för leverans vid en unionsintern leverans av varor ska anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas.

Kombinationen av definitionen av unionsinterna leveranser av varor i artikel 14.4(3) och den föreslagna nya regeln om platsen för leverans i artikel 35a säkerställer beskattning av en gränsöverskridande B2B-leverans av varor inom unionen i destinationsmedlemsstaten.

Enligt de nuvarande momsreglerna beskattas gränsöverskridande leveranser till beskattningsbara personer som endast utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill, till beskattningsbara personer som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare och till icke beskattningsbara juridiska personer, fortfarande i den medlemsstat därifrån leveransen kommer (ursprungsmedlemsstaten) under ett visst tröskelvärde och när förvärvaren inte har valt beskattning i destinationsmedlemsstaten.

Detta undantag bidrar till komplexiteten i de nuvarande arrangemangen. Det har även förlorat sin relevans eftersom tröskelvärdet aldrig har ändrats sedan det infördes 1993. Därför bibehålls inte detta undantag eftersom leverantören, till skillnad från den nuvarande situationen, enligt de föreslagna reglerna kommer att fullgöra rapporterings- och betalningsskyldigheterna i samband med dessa leveranser.

Beskattning i destinationsmedlemsstaten säkerställs därmed för alla unionsinterna B2B-leveranser av varor. Det enda undantaget är de leveranser som görs inom ramen för ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 311 och framåt (artikel 35c). Ytterligare beskattning i destinationsmedlemsstaten kommer inte att tillämpas för gränsöverskridande leveranser av varor som är undantagna enligt artikel 148 eller 151 och för gränsöverskridande leveranser av varor som görs av en schablonbeskattad jordbrukare som definieras i artikel 295 eftersom de såsom anges ovan är undantagna från begreppet unionsinterna leveranser av varor.

Skattens utkrävbarhet: Artikel 67

En ändring av artikel 67 föreslås där man fastställer en enda regel för uttag av mervärdesskatt på unionsinterna leveranser. Enligt denna regel ska mervärdesskatten bli utkrävbar vid utfärdandet av fakturan, eller vid utgången av den tidsfrist som avses i artikel 222 första stycket, om ingen faktura har utfärdats vid den tidpunkten (den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade).

Vidare anges att de bestämmelser som ger medlemsstaterna rätt att i vissa fall fastställa olika tidpunkter för mervärdesskattens utkrävbarhet inte ska tillämpas med avseende på unionsinterna leveranser av varor. I avsaknad av denna precisering skulle den leverantör som gör unionsinterna leveranser i flera medlemsstater behöva uppfylla de alternativ som valts av de olika medlemsstater från vilka varorna ankommer, vilket skulle öka komplexiteten.

Person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt: Artiklarna 193, 194a, 199a och 199b

Principen i artikel 193 om att mervärdesskatt ska betalas av alla beskattningsbara personer som utför en beskattningsbar leverans av varor eller tjänster kvarstår, om det inte i andra bestämmelser i samma artikel 193 föreskrivs att mervärdesskatt ska betalas av en annan person.

Som ett undantag från artikel 193 föreslås en ny artikel 194a enligt vilken mervärdesskatt ska betalas av den person till vilken varorna levereras om denna är en certifierad beskattningsbar person enligt definitionen i artikel 13a, om varorna levereras av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom den medlemsstatens territorium där mervärdesskatten ska betalas. Begreppet certifierad beskattningsbar person togs med i kommissionens förslag av den 4 oktober 2017¹⁷.

Vad gäller unionsinterna leveranser av varor innebär den kombinerade effekten av bestämmelserna i artiklarna 193 och 194a att leverantören i princip är betalningsskyldig för mervärdesskatt i den medlemsstat där varorna ankommer, utom i fall där leverantören inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten och kunden är en certifierad beskattningsbar person enligt artikel 13a. I det senare fallet kommer kunden att betala den mervärdesskatt som ska betalas med omvänd betalningsskyldighet i den medlemsstat där varorna ankommer.

Artikel 199a gör det möjligt för medlemsstaterna att fram till den 31 december 2018 föreskriva, för vissa leveranser som anges i denna bestämmelse, att den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt ska vara den beskattningsbara person till vilken dessa leveranser görs.

¹⁷ COM(2017) 569 final, 4.10.2017.

I den nyligen antagna rapporten om effekterna av artikel 199a och 199b på bekämpningen av bedrägeri¹⁸ uppgav kommissionen att den kommer att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att förlänga de befintliga åtgärderna. Detta kommer att vara ett separat förslag som omfattar perioden från och med den 1 januari 2019 till och med den 30 juni 2022, med tanke på att det planerade datumet för ikraftträdande av detta förslag är den 1 juli 2022.

De ändringar i artikel 199a som föreslås i det följande avser perioden från den 1 juli 2022 och framåt. De gäller tidsspannet och vilka leveranser som omfattas.

Vad gäller tidsspannet föreslås en förlängning av möjligheten att utnyttja denna bestämmelse till och med den 31 december 2028. Övriga datum som fastställs i denna bestämmelse anpassas i enlighet med detta.

Vad gäller de leveranser som ska ingå i denna bestämmelse är det uppenbart att det föreslagna innehållet måste bedömas mot bakgrund av den övergripande ändringen av beskattningen av gränsöverskridande B2B-leveranser av varor. Syftet med de föreslagna ändringarna är att på ett genomgripande sätt ta itu med gränsöverskridande bedrägerier som avser transaktioner med varor och bör därför göra det nuvarande lapptacket av tillfälliga åtgärder i form av omvänd betalningsskyldighet i artikel 199a överflödiga, i den mån de också syftar till att ingripa mot denna typ av bedrägeri. De transaktioner som fortfarande omfattas av de tillfälliga åtgärderna i artikel 199a är därför begränsade till de tjänster som tidigare omfattades av denna bestämmelse.

En jämförbar metod föreslås för ändringen av artikel 199b. I denna bestämmelse fastställs regler för en mekanism för snabba insatser som gör det möjligt för medlemsstaterna att under mycket specifika omständigheter utse mottagaren av varor och tjänsterna till den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten. Av samma skäl som i artikel 199a kommer leveranser av varor inte längre att omfattas av mekanismen för snabba insatser.

Identifiering: Artikel 214

Unionsinterna leveranser av varor, som definieras i artikel 14 punkt 4 led 3, omfattar bland annat leveranser som görs av en beskattningsbar person till en icke beskattningsbar juridisk person.

Därför föreslås en ändring av artikel 214 enligt vilken medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en icke beskattningsbar juridisk person som är mottagare av en unionsintern leverans identifieras med hjälp av ett individuellt nummer.

Sammanställningar: Artiklarna 262–271

Unionsinterna leveranser av varor bör enligt det föreslagna systemet inte längre ingå i sammanställningarna. Principen om att mervärdesskatt debiteras av leverantören på en unionsintern leverans återinför mervärdesskattens självreglerande karaktär. Därför är det inte längre motiverat att inom unionen säkerställa en administrativ uppföljning av det fysiska flödet av varor genom en sammanställning.

När mottagaren av en unionsintern leverans är en certifierad beskattningsbar person kommer varor att fortsätta att cirkulera momsfritt inom unionen. Det skulle emellertid vara oförenligt

¹⁸ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118 final, 8.3.2018).

med begreppet certifierad beskattningsbar person, som anses vara en tillförlitlig beskattningsbar person, att upprätthålla skyldigheten att lämna sammanställningar för sådana transaktioner.

Skyldigheten att lämna sammanställningar bibehålls därför endast för tjänster.

Medlemsstaterna får på vissa villkor införa särskilda åtgärder för att förenkla skyldigheten att lämna sammanställningar. Det föreslås att man förenklar förfarandet för att utnyttja denna möjlighet genom att ersätta kravet på ett enhälligt beslut av rådet med ett samråd med mervärdesskatteskommittén.

Särskilda ordningar för icke-etablerade beskattningsbara personer: Artiklarna 358–369x

Bestämmelserna i avdelning XII kapitel 6 i mervärdesskattedirektivet innehåller för närvarande tre system med ett särskilt tillämpningsområde, nämligen följande:

- En särskild ordning för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i unionen.
- En särskild ordning för unionsinterna distansförsäljningar av varor och för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som är etablerade i unionen men inte i konsumtionsmedlemsstaten.
- En särskild ordning för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland.

Den första och den tredje ordningen påverkas endast marginellt av detta förslag.

I syfte att genomföra principen om ett enda registreringssystem för deklaration, betalning och avräkning av skatt föreslås väsentliga ändringar av den andra ordningen.

Med beaktande av rådets antagande av direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017¹⁹ kommer denna andra ordning från och med den 1 januari 2021 att tillåta den beskattningsbara person som är registrerad i ordningen i en medlemsstat (identifieringsmedlemsstaten) att i elektronisk form lämna in kvartalsvisa ”Mini-One-Stop-Shop”-mervärdesskattedeklarationer med detaljerad information om tillhandahållande av tjänster och unionsintern distansförsäljning till icke beskattningsbara personer i andra medlemsstater (konsumtionsmedlemsstaterna), tillsammans med den mervärdesskatt som ska betalas. Dessa deklarerationer, tillsammans med den betalade mervärdesskatten, överförs därefter av identifieringsmedlemsstaten till motsvarande konsumtionsmedlemsstater via ett säkrat kommunikationsnät. Genom detta system undviker man att dessa beskattningsbara personer måste vara registrerade för mervärdesskatt i varje konsumtionsmedlemsstat. I detta förslag föreskrivs en ytterligare förlängning av detta system.

Vad gäller de definitioner som används för tillämpningen av denna ordning läggs en definition av ”beskattningsmedlemsstat” till i artikel 369a. beskattningsmedlemsstat: den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna anses äga rum.

¹⁹ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

Tillämpningsområdet när det gäller transaktioner som omfattas av systemet i artikel 369b ändras. Det föreslås att möjligheten att använda ordningen bör vara tillgänglig för varje beskattningsbar person som inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten i samband med leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster i den medlemsstat där han är skyldig att betala mervärdesskatt. Denna möjlighet kommer således inte längre att vara begränsad till transaktioner mellan företag och konsument (B2C) utan också omfatta B2B-transaktioner.

Det föreslås att ordningen också ska göras tillgänglig för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom unionen, på det villkoret att de utser en förmedlare som är etablerad i unionen. Jämförbart med vad som redan föreskrivs i den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland, är förmedlaren den person som är skyldig att betala mervärdesskatt och att fullgöra de skyldigheter som fastställs i stödordningen i namn av och på vägnar av den beskattningsbara person icke etablerad i EU som han företräder.

Med tanke på utvidgningen av tillämpningsområdet för transaktioner som omfattas av systemet, föreslås en ändring av artikel 369f genom tillägg av att beskattningsbara personer som utnyttjar systemet varje månad ska lämna in "One-Stop-Shop"-mervärdesskattedeklarationer när deras årliga omsättning i EU överstiger 2 500 000 EUR.

Artikel 369g, som innehåller en definition av innehållet i den mervärdesskattedeklaration som ska lämnas enligt ordningen behöver också ses över. För närvarande avser den information som ska lämnas endast värdet på och den mervärdesskatt som ska betalas för leveranser som gjorts av de beskattningsbara personerna.

Inbegripet rätten för den beskattningsbara personen att utöva rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt i "One-Stop-Shop"-mervärdesskattedeklarationen är möjligt endast om viss ytterligare information ges i den deklarationen, särskilt följande:

- Det totala mervärdesskattebelopp som ska betalas för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster för vilka den beskattningsbara personen i egenskap av mottagare är skyldig att betala skatt och för import av varor, om medlemsstaten utnyttjar den valmöjlighet som ges i artikel 211 andra stycket.
- Den mervärdesskatt för vilken avdrag görs.
- Ändringar som avser tidigare beskattningsperioder.
- Det nettobelopp av mervärdesskatten som ska återbetalas eller avräknas.

Eftersom avdrag kommer att göras på de mervärdesskattedeklarationer som lämnats in genom systemet, föreslås en ändring av artikel 369i som föreskriver att den beskattningsbara personen ska betala summan av nettobeloppen av den mervärdesskatt (mervärdesskatt som ska betalas minus avdragsgill mervärdesskatt) som ska betalas i varje beskattningsmedlemsstat.

En ny artikel 369ia föreslås som definierar de villkor enligt vilka en beskattningsbar person i en kreditposition i en viss beskattningsmedlemsstat kan erhålla återbetalning av krediten från den medlemsstaten. Dessutom föreslås en ny artikel 369ib som fastställer villkoren för när ett belopp som ska återbetalas till den beskattningsbara personen i identifieringsmedlemsstaten kan användas för betalning av mervärdesskatt som ska betalas i de beskattningsmedlemsstaterna.

En ändring av artikel 369j föreslås i syfte att fastställa sambandet mellan rätten till avdrag enligt den särskilda ordningen och förfarandena för återbetalning som fastställs i direktiv

86/560/EEG²⁰ för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom unionen och i direktiv 2008/9/EG²¹ för skattskyldiga personer som är etablerade i unionen. Denna bestämmelse är nödvändig för att undvika potentiellt missbruk från beskattningsbara personers sida som utövar en rätt att göra avdrag enligt den särskilda ordningen och lämnar in en begäran om återbetalning av samma belopp av ingående mervärdesskatt.

I princip ska en beskattningsbar person ha rätt att göra avdrag för den ingående mervärdesskatten i de mervärdesskattedeklarationer som lämnats in via systemet. Om en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska inte göra några leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning för vilka mervärdesskatt ska betalas i en beskattningsmedlemsstat för en given beskattningsperiod, och inte heller under de tre föregående beskattningsperioderna när han lämnar in kvartalsvisa mervärdesskattedeklarationer varje kvartal eller under de elva föregående beskattningsperioderna när han lämnar in månatliga deklarationer, får dock inget avdrag göras för ingående mervärdesskatt i den beskattningsmedlemsstaten i den mervärdesskattedeklarationen. I stället bör den beskattningsbara personen göra anspråk på den ingående mervärdesskatten via återbetalningsförfarandet i den medlemsstat i vilken mervärdesskatten har debiterats.

Undantag: Artiklarna 370–390c

Avdelning XIII kapitel 1 i mervärdesskattedirektivet innehåller en rad undantag som kan tillämpas fram till dess att slutgiltiga bestämmelser antagits. För de stater som var medlemsstater den 1 januari 1978 anges de flesta undantag som de kan tillämpa i bilaga X till mervärdesskattedirektivet. Såsom förklarats ovan är detta förslag det första steget i processen med att införa ett slutgiltigt system för beskattning av EU-intern handel i destinationsmedlemsstaten. Som en del av detta steg föreslås det att man avskaffar de undantag för vilka, om de bibehålls, de föreslagna ändringarna av reglerna för platsen för leverans och utseendet av den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt skulle leda till ökad komplexitet för de beskattningsbara personerna och skatteförvaltningarna.

Särskilt möjligheten att tillämpa ett undantag skulle avskaffas för varor som kan bli föremål för unionsinterna leveranser (lös egendom). I det fallet måste leverantören känna till, för varje medlemsstat i vilken dessa unionsinterna leveranser äger rum, om den medlemsstaten utnyttjat undantaget eller inte och om så är fallet vilka villkor som tillämpas av dessa medlemsstater.

²⁰ Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium (EGT L 326, 21.11.1986, s. 40).

²¹ Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning av mervärdesskatt enligt direktiv 2006/112/EG till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten, utan i en annan medlemsstat (EUT L 44, 20.2.2008, s. 23).

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller införandet av de detaljerade tekniska bestämmelserna för driften av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) När rådet 1967 antog det gemensamma systemet för mervärdesskatt (moms) genom rådets direktiv 62/227/EEG³ och 67/228/EEG⁴ gjordes ett åtagande om att inrätta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna som fungerar på ett liknande sätt som det skulle fungera inom en enda medlemsstat. Eftersom de politiska och tekniska förhållandena inte var mogna för ett sådant system när de fiskala gränserna mellan medlemsstaterna avskaffades i slutet av 1992, antogs övergångsordningen för mervärdesskatt. Rådets direktiv 2006/112/EG⁵, som för närvarande är i kraft, föreskriver att dessa övergångsbestämmelser måste ersättas av slutgiltiga bestämmelser som i princip grundar sig på beskattningen i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster har sitt ursprung.
- (2) Rådet har, med stöd av Europaparlamentet⁶ och Ekonomiska och sociala kommittén⁷, bekräftat att ett ursprungsbaserat system inte kunde uppnås och uppmanade

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁴ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EGT 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁵ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ Europaparlamentets resolution av den 13 oktober 2011 om mervärdesskattens framtid (P7_TA(2011)0436)
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=EN&reference=P7-TA-2011-0436>

⁷ Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 juli 2011 om ”Grönbok om mervärdesskattens framtid – Ett enklare, stabilare och mera effektivt mervärdesskattesystem” <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:52011AE1168>

kommissionen att fortsätta med ett fördjupat tekniskt arbete och en bred dialog med medlemsstaterna för att i detalj utreda olika tänkbara sätt att genomföra destinationsprincipen⁸.

- (3) Kommissionen anger i sin handlingsplan för mervärdesskatt⁹ de ändringar av mervärdesskattesystemet som krävs för att utveckla ett sådant destinationsbaserat system för unionsintern handel med hjälp av beskattningen av gränsöverskridande leveranser. Rådet bekräftade därefter slutsatserna i handlingsplanen och konstaterade bland annat att det anser att principen om beskattning i ursprungsmedlemsstaten som planeras för det slutgiltiga mervärdesskattesystemet bör ersättas av principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten¹⁰.
- (4) I syfte att uppnå de mål som anges i kommissionens handlingsplan för mervärdesskatt bör reglerna för unionsinterna leveranser mellan företag (B2B-leveranser) av varor ändras i överensstämmelse med den stegvisa strategi som föreslås i kommissionens meddelande av den 4 oktober 2017 om uppföljningen av handlingsplanen för mervärdesskatt¹¹.
- (5) I syfte att tillhandahålla ett mer effektivt system för beskattning av unionsinterna B2B-leveranser av varor i destinationsmedlemsstaten är det nödvändigt att avskaffa det nuvarande systemet där leveranser i avgångsmedlemsstaten av varor är undantagna från skatteplikt och gemenskapsinterna förvärv beskattas i destinationsmedlemsstaten. Eftersom undantaget från skatteplikt för sådana leveranser och begreppet gemenskapsinternt förvärv i sig som en transaktion som omfattas av mervärdesskatt kommer att avskaffas, bör alla därmed sammanhängande artiklar ändras eller utgå.
- (6) För att säkerställa likabehandling mellan inhemska transaktioner och unionsinterna transaktioner bör beskattningen för mervärdesskatteändamål av B2B-transaktioner med varor baseras på en enda beskattningsbar händelse, nämligen en unionsintern leverans av varor.
- (7) I syfte att säkerställa att principen om beskattning i destinationsmedlemsstaten tillämpas så brett som möjligt bör definitionen av en unionsintern leverans av varor omfatta, utan inskränkning genom en tröskel, en leverans till en icke beskattningsbar juridisk person, en leverans till en skattebefriad beskattningsbar person, en leverans till en beskattningsbar person enligt den särskilda ordningen för små företag och en leverans till en jordbrukare inom ramen för systemet med schablonbeskattning.
- (8) Begreppen unionsintern distansförsäljning av varor och distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland bör ändras för att undvika en situation där vissa av dessa varor skulle omfattas av den nya definitionen av unionsintern leverans.
- (9) I syfte att säkerställa ett välfungerande mervärdesskattesystem inom den inre marknaden måste vissa leveranser av varor undantas från definitionen av unionsinterna

⁸ Rådets slutsatser om mervärdesskattens framtid – 3167:e mötet i rådet (ekonomiska och finansiella frågor), Bryssel den 15 maj 2012 (se särskilt punkt B 4)

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

⁹ Handlingsplanen för mervärdesskatt: Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut (COM(2016) 148 final, 7.4.2016)

¹⁰ För mer information, läs dessa OECD-rapporter: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

¹¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om uppföljningen av handlingsplanen för mervärdesskatt - Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut (COM(2017) 566 final, 4.10.2017).

leveranser, särskilt leveranser av varor med montering eller installation. leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av vissa fartyg och luftfartyg. leveranser av varor inom ramen för diplomatiska och konsulära arrangemang och för vissa internationella organisationer, och leveranser av varor som görs av en beskattningsbar person som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare.

- (10) För att säkerställa beskattning i destinationsmedlemsstaten för unionsinterna B2B-leveranser av varor bör platsen för leverans av en unionsintern leverans av varor ligga i ankomstmedlemsstaten vid den tidpunkt när försändelsen eller transporten av varorna till kunden avslutas. Denna regel bör inte tillämpas på leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal, och inte heller på leveranser av varor ombord på fartyg, flygplan och tåg och på leveranser av varor som transporteras genom ett naturgassystem, av el eller av värme eller kyla genom nät för värme och kyla som bör fortsätta att omfattas av särskilda regler om platsen för leverans.
- (11) Till följd av avskaffandet av gemenskapsinternt förvärv som beskattningsgrundande händelse i för mervärdesskattehänseende, måste de nuvarande särskilda reglerna som gäller leverans av nya transportmedel och av punktskattepliktiga varor ses över.
- (12) För att harmonisera tillämpningen av det slutgiltiga systemet i hela unionen är det nödvändigt att fastställa en enda regel för uttag av mervärdesskatt på unionsinterna leveranser av varor.
- (13) Den allmänna regeln för leveranser av varor, även unionsinterna leveranser av varor, och för tillhandahållanden av tjänster bör vara att leverantören är betalningsskyldig för mervärdesskatten.
- (14) För att möjliggöra en successiv övergång till ett slutgiltigt system för unionsintern handel, bör ett undantag från regeln att leverantören är betalningsskyldig för mervärdesskatt göras vid en leverans av varor, i den mån den person till vilken varorna levereras är en certifierad beskattningsbar person och leverantören inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten. I det fallet bör förvärvaren vara den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt och bör redovisa mervärdesskatt genom förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. Detta undantag bör minska volymen av transaktioner för vilka den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten.
- (15) Bestämmelserna om tillfällig tillämpning av metoden för omvänd skattskyldighet för lös egendom bör ses över i syfte att säkerställa deras samstämmighet med införandet av de nya bestämmelserna om den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt på unionsinterna leveranser av varor.
- (16) I syfte att uppnå en enkel tillämpning av bestämmelserna om beskattning av företags unionsinterna leveranser av varor, bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje beskattningsbar person och icke beskattningsbar juridisk person som är mottagare av unionsinterna leveranser av varor identifieras med ett individuellt nummer.
- (17) För att säkerställa en korrekt övervakning av betalning och avdrag av mervärdesskatt i samband med unionsinterna leveranser av varor, bör utfärdandet av en faktura vara obligatorisk för unionsinterna leveranser av varor, och medlemsstaterna bör inte tillåta att förenklade fakturor utfärdas. Fakturan bör utfärdas i enlighet med reglerna i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren har etablerat sätet för sin

ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket leveransen eller tillhandahållandet görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas.

- (18) I syfte att minska den administrativa bördan för handeln inom unionen, och eftersom mervärdesskatt på unionsinterna leveranser av varor skulle antingen kunna debiteras av leverantören eller redovisas av en förvärvare som är en certifierad beskattningsbar person, bör skyldigheten att lämna en sammanställning för dessa leveranser avskaffas.
- (19) Det är nödvändigt att anpassa den särskilda ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare med hänsyn till ändringen av systemet för beskattning av unionsinterna leveranser av varor på ett sådant sätt att det övergripande syftet med den ordningen uppnås. Genom att utesluta de leveranser som gjorts enligt ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare från definitionen av unionsinterna leveranser, bör platsen för tillhandahållandet av dessa gränsöverskridande B2B-leveranser fortsätta att vara avgångsplatsen för transporten av varorna och den schablonmässiga ersättning som fastställts av avgångsmedlemsstaten bör tillämpas på dessa leveranser.
- (20) I syfte att minska den administrativa bördan för företag bör omfattningen av den nuvarande särskilda ordningen för beskattningsbara personer etablerade i unionen som gör tillhandahållanden av tjänster eller vissa leveranser av varor till konsumenter (B2C-leveranser) förlängas så att den täcker alla leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster för vilka den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt inte är etablerad i den medlemsstat i vilken leveransen eller tillhandahållandet äger rum. Systemet bör gälla för både konsumenter och företag.
- (21) Det är också skäl att minska den administrativa bördan för beskattningsbara personer som inte är etablerade inom unionen och som gör leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster för vilka de är betalningsskyldiga för mervärdesskatt i en eller flera medlemsstater, genom att ge dem möjlighet att utnyttja den särskilda ordningen när de utser en förmedlare. I syfte att säkerställa en korrekt uppbörd av skatten bör denna förmedlare vara etablerad inom unionen och vara betalningsskyldig för mervärdesskatt och vara skyldigt att fullgöra de skyldigheter som fastställs i ordningen på uppdrag av den beskattningsbara person som inte är etablerad i unionen.
- (22) För att beskattningsbara personer ska dra full nytta av den inre marknaden gör den särskilda ordningen inte bara göra det möjligt att deklarerar för transaktioner för vilka mervärdesskatt ska betalas i andra medlemsstater än de där leverantören/tillhandahållaren är etablerad, men också möjliggöra avdrag av den mervärdesskatt som denna leverantör ska betala i dessa medlemsstater.
- (23) I syfte att säkerställa samstämmighet i de skyldigheter att rapportera mervärdesskatt som gäller för stora företag, bör frekvensen för inlämning av mervärdesskattedeklarationer enligt denna särskilda ordning ses över genom att lägga till att beskattningsbara personer som utnyttjar ordningen ska lämna in månatliga mervärdesskattedeklarationer enligt ordningen när deras årliga omsättning i unionen överstiger 2 500 000 EUR.
- (24) I syfte att samla in nödvändig information från den beskattningsbara personen för att säkerställa en lämplig övervakning av denna särskilda ordning från skattemyndigheternas sida bör innehållet i den mervärdesskattedeklaration som ska lämnas in enligt denna särskilda ordning ses över för att beakta förlängningen av ordningen och göra det möjligt att utöva motsvarande avdragsrätt.

- (25) För att säkerställa att denna särskilda ordning fungerar smidigt och för att undvika hinder för en beskattningsbar person som utnyttjar den inre marknadens möjligheter, bör gemensamma regler införas för situationer där den beskattningsbara personen är i en kreditposition i identifieringsmedlemsstaten och/eller beskattningsmedlemsstaten/medlemsstaterna.
- (26) För tydlighetens skull och för att minska möjligheterna till missbruk eller bedrägeri bör man fastställa den period under vilken en beskattningsbar person fortfarande kan göra avdrag för ingående mervärdesskatt i en viss medlemsstat i sin deklaration som lämnats in enligt denna särskilda ordning, där han inte längre deklarerar för transaktioner för vilka han är betalningsskyldig för mervärdesskatt i samma medlemsstat. En sådan beskattningsbar person bör, vid utgången av denna period, använda lämpliga återbetalningsförfaranden för återbetalning av mervärdesskatten.
- (27) De undantag som anges i avdelning XIII kapitel 1, som har potentiella gränsöverskridande effekter, bör strykas för att undvika onödigt komplexitet för beskattningsbara personer och för skatteförvaltningar.
- (28) Till följd av införandet av unionsintern leverans av varor som ett nytt koncept är det lämpligt att ersätta termen ”gemenskapen” med ”unionen” för att säkerställa en uppdaterad och konsekvent användning av termen.
- (29) Eftersom målen med detta direktiv, som omfattar genomförandet av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för att förbättra driften av mervärdesskattearrangemang för gränsöverskridande B2B-handel med varor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹², har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (31) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 b ska utgå.
 - (b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.
- (2) Artiklarna 3 och 4 ska utgå.
- (3) I artikel 5 ska leden 1 och 2 ersättas med följande:

¹² EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- ”1. *Unionen och unionens territorium*: medlemsstaternas samtliga territorier enligt definitionen i punkt 2,
2. *medlemsstat och en medlemsstats territorium*: varje medlemsstats territorium där fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska tillämpas i enlighet med artiklarna 349 och 355 i det fördraget med undantag av det eller de territorier som anges i artikel 6 i detta direktiv,”
- (4) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska de inledande orden ersättas med följande:
- ”1. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande territorier vilka utgör en del av unionens tullområde:”
- (b) I punkt 2 ska de inledande orden ersättas med följande:
- ”2. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande territorier som inte utgör en del av unionens tullområde:”
- (5) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Förutom de personer som avses i punkt 1 ska var och en som tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel, som försänds eller transporteras till förvärvaren av säljaren eller av förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning ut ur en medlemsstats territorium men inom unionens territorium, anses som en beskattningsbar person.
- (b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:
- ”3. I punkt 2 avses med transportmedel följande transportmedel avsedda för transport av personer eller varor:
- a) Motordrivna landfordon med en motor vars cylindervolym överstiger 48 kubikcentimeter eller vars effekt är större än 7,2 kilowatt.
- b) Fartyg som är längre än 7,5 meter, med undantag av fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet, fartyg som används för sjöräddning eller assistans till sjöss och fartyg som används för kustfiske.
- c) Luftfartyg vars startvikt överstiger 1550 kg, med undantag av luftfartyg som används av företag som bedriver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer.
- Dessa transportmedel ska anses vara ”nya” i följande fall:
- a) Motordrivna landfordon: om leveransen utförs inom sex månader efter det att fordonet först togs i bruk eller om det har gått högst 6 000 km.
- b) Fartyg: om leveransen utförs inom tre månader efter det att fartyget först togs i bruk eller om det har seglat högst 100 timmar.
- c) Luftfartyg: om leveransen utförs inom tre månader efter det att luftfartyget först togs i bruk eller om det har flugit högst 40 timmar.

Medlemsstaterna ska fastställa de betingelser under vilka de omständigheter som avses i andra stycket kan anses vara uppfyllda.”

- (6) I artikel 12 ska de inledande orden i punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna får anse som en beskattningsbar person var och en som tillfälligtvis utför någon av följande transaktioner:”

- (7) Följande artikel ska införas som artikel 13a:

”Artikel 13a

1. Varje beskattningsbar person som har ett säte eller ett fast driftställe i unionen eller i avsaknad av ett säte och fast driftställe är bosatt eller stadigvarande vistas i unionen och som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet utför eller avser att i egenskap av leverantör eller kund utföra någon av de transaktioner som avses i artikel 14.4 punkt 3 och artikel 17a, 38 eller 39, kan hos skattemyndigheterna ansöka om status som certifierad beskattningsbar person.

Skattemyndigheterna ska bevilja denna status till en sökande om kriterierna i punkt 2 är uppfyllda, såvida sökanden inte är undantagen från sådan certifiering i enlighet med villkoren i punkt 3.

Om sökanden är en beskattningsbar person som har beviljats status som godkänd ekonomisk verksamhetsutövare för tulländamål, ska kriterierna i punkt 2 anses vara uppfyllda.

2. Samtliga nedanstående kriterier måste vara uppfyllda för att status som certifierad beskattningsbar person ska beviljas:

- (a) Frånvaro av alla former av allvarliga överträdelser eller upprepade överträdelser av tullagstiftningen och skattereglerna, inbegripet att sökanden inte får vara dömd för allvarliga brott som rör sökandens ekonomiska verksamhet.
- (b) Att sökanden uppvisar en hög grad av kontroll över sina transaktioner och av varuflödet, antingen genom ett system för affärsbokföring och, vid behov, bokföring av transporter, som möjliggör lämpliga skattekontroller, eller genom en tillförlitlig eller auktoriserad intern verifieringskedja.
- (c) Bevis på att sökanden är ekonomiskt solvent, som ska anses ha bevisats om den sökande har en god ekonomisk ställning som innebär att han eller hon kan fullfölja sina åtaganden, med vederbörlig hänsyn tagen till särdragen hos den typ av affärsverksamhet som berörs eller genom garantier som lämnats av försäkringsföretag eller andra finansinstitut eller genom andra ekonomiskt tillförlitliga tredje parter.

3. Följande beskattningsbara personer får inte beviljas status som certifierad beskattningsbar person:

- (a) Beskattningsbara personer som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare.
- (b) Beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i avdelning XII kapitel 1 avsnitt 2.
- (c) Beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt inte är avdragsgill.

- (d) Beskattningsbara personer som tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel i den mening som avses i artikel 9.2 eller som tillfälligtvis utför verksamhet i den mening som avses i artikel 12.

De beskattningsbara personer som avses i leden a–d får dock beviljas status som certifierad beskattningsbar person avseende övrig ekonomisk verksamhet som de bedriver.

4. En beskattningsbar person som ansöker om status som certifierad beskattningsbar person ska tillhandahålla alla uppgifter som krävs av skattemyndigheterna för att de ska kunna fatta ett beslut.

För att bevilja denna skattestatus ska med skattemyndigheter avses följande:

- (a) Den medlemsstat där sökanden har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.
- (b) Den medlemsstat där den beskattningsbara personen har sitt fasta etableringsställe och där dennes huvudsakliga bokföring hålls eller finns tillgänglig inom unionen för skatteändamål, om sökanden har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför unionen men har ett eller flera fasta driftställen inom unionen.
- (c) Den medlemsstat där sökanden har sin stadigvarande adress eller normalt är bosatt, om denne varken har ett säte eller ett fast etableringsställe.

5. Om ansökan avslås ska skattemyndigheten underrätta sökanden om grunderna till avslaget tillsammans med beslutet. Medlemsstaterna ska säkerställa att sökanden ges rätt att överklaga beslut om att avslå en ansökan.

6. Den beskattningsbara person som har beviljats status som certifierad beskattningsbar person ska utan dröjsmål underrätta skattemyndigheterna om alla händelser som inträffar efter det att beslutet fattades och som kan påverka fortsättningen av denna status. Skattemyndigheten ska dra in skattestatusen om de kriterier som anges i punkt 2 inte längre är uppfyllda.

7. Status som certifierad beskattningsbar person i en medlemsstat ska erkännas av skattemyndigheterna i alla medlemsstater.”

(8) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. I detta direktiv gäller följande definitioner:

(1) *unionsintern distansförsäljning av varor*: leverans av varor som försänds eller transporteras av leverantören eller för dennes räkning, inbegripet då leverantören medverkar indirekt i varans transport eller försändelse, från en annan medlemsstat än den i vilken försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Leveransen görs till en icke beskattningsbar person som inte är en icke beskattningsbar juridisk person.
- (b) De levererade varorna är varken nya transportmedel eller varor som levereras efter montering eller installation, med eller utan provning, av leverantören eller för dennes räkning.

(2) *distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland*: leverans av varor som försänds eller transporteras av

leverantören eller för dennes räkning, inbegripet då leverantören medverkar indirekt i varans transport eller försändelse, från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland till en förvärvare i en medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Leveransen görs till en icke beskattningsbar person som inte är en icke beskattningsbar juridisk person.
- (b) De levererade varorna är varken nya transportmedel eller varor som levereras efter montering eller installation, med eller utan provning, av leverantören eller för dennes räkning.

(3) *unionsintern leverans av varor*: leverans av varor om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Leveransen av varor utförs av en beskattningsbar person till en beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person.
- (b) Varorna försänds eller transporteras av leverantören eller för dennes räkning eller av den person som förvärvat varorna inom unionen, från en medlemsstat till en annan.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Följande ska inte anses utgöra en unionsintern leverans av varor:

- (a) Leverans av varor med montering eller installation, med eller utan provning, i enlighet med artikel 36.
- (b) Leverans av varor som är undantagna från mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 148 eller 151.
- (c) Lav varor som utförs av en beskattningsbar person som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare.”

(9) I artikel 14a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör leverans av varor inom unionen från en beskattningsbar person som inte är etablerad inom unionen till en icke beskattningsbar person, ska den beskattningsbara person som möjliggör leveransen själv anses ha tagit emot och levererat dessa varor.”

(10) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. *Med unionsintern leverans av varor mot ersättning* ska likställas en beskattningsbar persons överföring av varor från sin rörelse till en annan medlemsstat.

Med överföring av varor till en annan medlemsstat avses varje försändelse eller transport av materiell lös egendom som utförs av en beskattningsbar person eller för hans räkning inom ramen för den beskattningsbara personens rörelse, till en bestämmelseort utanför den medlemsstats territorium där tillgångarna befinner sig, men inom unionen.

(b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

- ”a) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, på de villkor som anges i artikel 33, 35a eller 35b.”
- (c) I punkt 2 ska leden d och e ersättas med följande:
- ”d) Leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på unionens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, på de villkor som anges i artiklarna 38 och 39.
- e) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen inom medlemsstatens territorium på de villkor som anges i artikel 146, 147, 148, 151 eller 152.”
- (11) Följande artikel ska införas som artikel 17a:

”Artikel 17a

1. En överföring av varor från en beskattningsbar persons rörelse till en annan medlemsstat i en call-off lagersituation ska inte likställas med en unionsintern leverans av varor mot ersättning.
 2. Vid tillämpningen av denna artikel ska en call-off lagersituation anses föreligga när följande villkor är uppfyllda:
 - (a) en certifierad beskattningsbar person försänder eller transporterar varorna till en annan medlemsstat för att leverera dem i ett senare skede och efter deras ankomst till en annan certifierad beskattningsbar person vars identitet och registreringsnummer för mervärdesskatt redan är kända vid den tidpunkt då transporten påbörjas.
 - (b) Den certifierade beskattningsbara person som försänder eller transporterar varor är inte etablerad i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.
 - (c) Den certifierade beskattningsbara person som förvärvar varor i ett senare skede har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat dit varorna överförs.
 - (d) Den certifierade beskattningsbara person som försänder eller transporterar varorna har nämnt denna försändelse eller transport i det register som föreskrivs i artikel 243.3.
 3. Om villkoren i punkt 2 är uppfyllda vid tidpunkten för överföring av rätten att förfoga över varorna till den certifierade beskattningsbara person som avses i punkt c i den punkten, ska en unionsintern leverans av varor anses ske i den medlemsstat till vilken varorna har försänts eller transporterats.”
- (12) Följande artikel ska införas som artikel 18a:

”Artikel 18a

Om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med en leverans av varor

mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1.

- (13) Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

”Vid en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav, vare sig den sker mot ersättning eller gratis eller som tillskott till ett företag, ska medlemsstaterna anse att någon leverans av varor inte har ägt rum och att mottagaren träder i överlåtarens ställe.

Medlemsstaterna ska, i fall där mottagaren inte till fullo är beskattningsbar, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra snedvridning av konkurrensen. De ska också anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt genom utnyttjande av denna artikel.”

- (14) I avdelning IV ska kapitel 2 utgå.

- (15) Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

import av varor: införsel i unionen av varor som inte är i fri omsättning i den mening som avses i artikel 29 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Förutom den transaktion som avses i första stycket ska införsel i unionen av en vara i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i unionens tullområde anses som import av varor.”

- (16) I avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 ska rubriken på underavsnitt 1 införas före artikel 32:

**”Underavsnitt 1
Allmän regel”**

- (17) I avdelning II kapitel 1 avsnitt 2 ska rubriken på underavsnitt 2 införas före artikel 33:

**”Underavsnitt 2
Särskilda bestämmelser”**

- (18) Artikel 33 ska ersättas med följande:

”Artikel 33

1. Platsen för leverans vid unionsintern distansförsäljning av varor ska anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas.

2. Vid distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeländ till en annan medlemsstat än den i vilken försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas ska platsen för leverans anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten av varorna till förvärvaren avslutas.

3. Vid distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland till den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutas ska platsen för leverans anses vara den medlemsstaten, förutsatt att mervärdesskatt för dessa varor ska deklarerats enligt den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4.”

(19) Artikel 35 ska utgå.

(20) Följande artiklar ska införas som artiklarna 35a, 35b, 35c och 35d:

”Artikel 35a

Platsen för leverans av en unionsintern leverans av varor ska anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas.

Artikel 35b

Platsen för leverans av ett nytt transportmedel som utförs för en annan icke beskattningsbar person än en icke beskattningsbar juridisk person, om varorna försänds eller transporteras från en medlemsstat till en annan, ska anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten av varorna avslutas.

Artikel 35c

Undantagsvis ska artiklarna 33 och 35a inte tillämpas på leverans av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, definierade i leden 1–4 i artikel 311.1, vilka är föremål för mervärdesskatt i enlighet med denna särskilda ordning.

Artikel 35d

Vid tillämpningen av artiklarna 35a och 35b, om försändelsen eller transporten av varorna börjar i ett tredje territorium eller ett tredjeland och leveransen av den importör som utsetts eller erkänts i enlighet med artikel 201 som betalningsskyldig för mervärdesskatt eller en efterföljande leverans omfattar transport eller försändelse av varorna som slutar i en annan medlemsstat än importmedlemsstaten, ska varorna anses ha transporterats eller försänts från importmedlemsstaten.”

(21) I avdelning V kapitel 1 avsnitt 2 ska följande artikel 36a införas:

”Artikel 36a

1. När varor levereras inom ramen för en kedjetransaktionssituation ska transporten eller försändelsen från en medlemsstat till en annan som avses i led b i punkt 3 i artikel 14.4 hänföras till den leverans som utförts av leverantören till den förmedlande verksamhetsutövaren, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Den förmedlande verksamhetsutövaren meddelar namnet på den medlemsstat från vilken varorna ankommit till leverantören.
- (b) Den förmedlande verksamhetsutövaren har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.

2. Om något av villkoren i punkt 1 inte är uppfyllt, ska transporten eller försändelsen från en medlemsstat till en annan som avses i led b i punkt 3 i artikel 14.4 i en kedjetransaktionssituation hänföras till den leverans som den förmedlande verksamhetsutövaren gör till förvärvaren.

3. I denna artikel avses med

- (a) *kedjetransaktionssituation*: en situation där flera på varandra följande leveranser av samma varor som görs av beskattningsbara personer ger upphov till en enda transport eller försändelse av dessa varor från en medlemsstat till en annan och där både den förmedlande verksamhetsutövaren och leverantören är certifierade beskattningsbara personer.
- (b) *förmedlande verksamhetsutövare*: en annan leverantör i kedjan än den första leverantören som försänder eller transporterar varorna själv eller genom en tredje part för dennes räkning.
- (c) *leverantör*: den beskattningsbara person i kedjan som levererar varorna till den förmedlande verksamhetsutövaren.
- (d) *förvärvare*: den beskattningsbara person till vilken den förmedlande verksamhetsutövaren levererar varorna i kedjan.”

(22) Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

1. Om en leverans av varor äger rum ombord på fartyg, flygplan eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i unionen, ska platsen för leveransen anses vara persontransportens avgångsort.

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med del av en persontransport som genomförs i unionen den del av en persontransport som, utan uppehåll utanför unionen, genomförs mellan avgångsorten och ankomstorten.

Persontransportens avgångsort är den första plats för påstigning av passagerare som är planerad i unionen, i förekommande fall efter ett uppehåll utanför unionen.

Persontransportens ankomstort är den sista plats för avstigning av passagerare som är planerad i unionen i fråga om passagerare som steg på i unionen, i förekommande fall före ett uppehåll utanför unionen.

När det gäller resa tur och retur ska återresan betraktas som en separat transport.

3. Medlemsstaterna får undanta eller fortsätta att undanta, med rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, leverans av varor avsedda för förbrukning ombord för vilken platsen för beskattning bestäms i enlighet med punkt 1.”

(23) I artikel 38 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. När det gäller leverans av gas genom ett naturgassystem som är beläget på unionens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla till en beskattningsbar återförsäljare, ska platsen för leveransen anses vara den plats där den beskattningsbara återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras eller, om det inte finns

något sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där denne återförsäljare är bosatt eller stadigvarande vistas.”

- (24) I artikel 39 ska första stycket ersättas med följande:

”När det gäller sådana leveranser av gas genom ett naturgassystem som är beläget på unionens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, leverans av el eller av värme eller kyla genom nät för värme eller kyla, och dessa leveranser inte omfattas av artikel 38, ska platsen för leveransen anses vara den plats där förvärvarens faktiska användning och förbrukning av varan äger rum.”

- (25) I avdelning V ska kapitel 2 utgå.

- (26) Artiklarna 49 och 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 49

Platsen för tillhandahållande av andra än unionsinterna varutransporttjänster till icke beskattningsbara personer ska vara den plats där transporten äger rum, proportionellt mot de avstånd som tillryggaläggs.

Artikel 50

Platsen för tillhandahållande av unionsinterna varutransporttjänster till icke beskattningsbara personer ska vara transportens avgångsort.”

- (27) I artikel 51 ska första stycket ersättas med följande:

”Med unionsintern transport av varor avses varje transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier.”

- (28) Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Medlemsstaterna behöver inte beskatta den del av en unionsintern transport av varor till icke beskattningsbara personer som företas över farvatten som inte utgör en del av unionens territorium.”

- (29) Artikel 55 ska ersättas med följande:

”Artikel 55

Platsen för tillhandahållande av restaurang- och cateringtjänster, med undantag för sådana tjänster som fysiskt utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i unionen, ska vara den plats där tjänsterna fysiskt utförs.”

- (30) Artikel 57 ska ersättas med följande:

”Artikel 57

1. Platsen för tillhandahållande av restaurang- eller cateringtjänster som fysiskt utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i unionen ska vara persontransportens avgångsort.

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med del av en persontransport som genomförs i unionen den del av en persontransport som, utan uppehåll utanför unionen, genomförs mellan avgångsorten och ankomstorten.

Persontransportens avgångsort är den första plats för påstigning av passagerare som är planerad i unionen, i förekommande fall efter ett uppehåll utanför unionen.

Persontransportens ankomstort är den sista plats för avstigning av passagerare som är planerad i unionen i fråga om passagerare som steg på i unionen, i förekommande fall före ett uppehåll utanför unionen.

När det gäller resa tur och retur ska återresan betraktas som en separat transport.”

- (31) I avdelning V kapitel 3 avsnitt 3 ska rubriken på underavsnitt 9 ersättas med följande:

**”Underavsnitt 9
Tillhandahållande av tjänster till icke beskattningsbara personer utanför
unionen”**

- (32) I artikel 59 ska första stycket ändras på följande sätt:

- (a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

Platsen för tillhandahållande av följande tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför unionen ska vara den plats där denna person är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas:

- (b) Led h ska ersättas med följande:

”h) Tillhandahållande av tillträde till ett naturgassystem som är beläget på unionens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system, till system för el eller till nät för värme eller kyla eller överföring eller distribution genom dessa system eller nät och tillhandahållande av andra därtill direkt kopplade tjänster.”

- (33) I artikel 59a ska leden a och b ersättas med följande:

- ”a) betrakta platsen för tillhandahållande av någon av eller alla dessa tjänster, när den är belägen inom medlemsstaternas territorium, såsom belägen utanför unionen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför unionen,
- b) betrakta platsen för tillhandahållande av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen utanför unionen, såsom belägen inom deras territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.”

- (34) I avdelning V ska rubriken till kapitel 3a ersättas med följande:

**”Tröskelvärde för beskattningsbara personer som gör sådana leveranser av
varor som omfattas av artikel 33.1 och sådana tillhandahållanden av
tjänster som omfattas av artikel 58”**

- (35) Artikel 59c ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska de inledande orden ersättas med följande:

”1. Artiklarna 33.1 och 58 ska inte tillämpas om följande villkor är uppfyllda:”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den medlemsstat på vars territorium varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår eller där de beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg är etablerade ska ge beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna i punkt 1 rätt att välja att platsen för leveransen eller tillhandahållandet ska fastställas i enlighet med artiklarna 33.1 och 58, varvid detta val under alla omständigheter ska omfatta två kalenderår.”

(36) Artiklarna 60 och 61 ska ersättas med följande:

”Artikel 60

Importen av varor ska anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de förs in i unionen.

Artikel 61

Med avvikelse från artikel 60 ska, när varor som inte är i fri omsättning och som vid ankomsten till unionen hänförs till något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 156, ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller ett förfarande för extern transitering, importen av varorna anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer.

På samma sätt ska import av varor i fri omsättning och som vid ankomsten till unionen hänförs till något av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 276 och 277 anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer.”

(37) I artikel 64 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Fortlöpande unionsinterna leveranser av varor under en period av mer än en kalendermånad ska anses äga rum vid utgången av varje kalendermånad till dess att leveransen upphör.”

(38) I artikel 66 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den avvikelse som avses i första stycket ska dock inte gälla för tillhandahållanden av tjänster för vilka kunden ska betala mervärdesskatt enligt artikel 196, att unionsinterna leveranser av varor och förtillhandahållande av nya transportmedel i enlighet med artikel 35b.”

(39) Artikel 67 ska ersättas med följande:

”Artikel 67

För unionsinterna leveranser av varor och för leveranser av nya transportmedel i enlighet med artikel 35b ska mervärdesskatten bli utkrävbar vid utfärdandet av

fakturan, eller vid utgången av den tidsfrist som avses i artikel 222 första stycket om ingen faktura har utfärdats vid den tidpunkten.

Artikel 64.1, artikel 64.2 tredje stycket och artikel 65 ska dock inte tillämpas på unionsinterna leveranser av varor och på tillhandahållande av nya transportmedel i enlighet med artikel 35b.”

(40) I avdelning VI ska kapitel 3 utgå.

(41) I artikel 71.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Om varorna vid införseln till unionen hänförs till något av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 156, 276 och 277, till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller till ett förfarande för extern transitering ska den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar först när varorna upphör att omfattas av något av dessa förfaranden eller situationer.”

(42) Artikel 76 ska ersättas med följande:

”Artikel 76

För unionsinterna leveranser av varor i form av överföring till en annan medlemsstat ska beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna äger rum.”

(43) Artikel 78 ska ersättas med följande:

”Artikel 78

1. Följande poster ska ingå i beskattningsunderlaget:

- (a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor, med undantag för själva mervärdesskatten.
- (b) Bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som leverantören debiterar förvärvaren.

Vid tillämpningen av led a i första stycket ska tullarna innefatta den punktskatt som ska betalas i den medlemsstat där en unionsintern leverans av punktskattepliktiga varor sker i enlighet med artikel 35a.

För tillämpningen av första stycket b får medlemsstaterna anse kostnader som är föremål för ett separat avtal som bikostnader.

2. Om leverantören, efter det att en unionsintern leverans av varor har gjorts, erhåller återbetalning av punktskatt som betalats i den medlemsstat varifrån varorna försänts eller transporterats, ska beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande mån i den medlemsstat i vilken den unionsinterna leveransen av varor som omfattas av punktskatt äger rum i enlighet med artikel 35a.

3. I detta direktiv avses med punktskattepliktiga varor energiprodukter, alkohol, alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror enligt artikel 1.1 i rådets direktiv 2008/118/EG (*), men inte gas som levereras genom ett naturgassystem beläget på unionens territorium eller varje nät som är anslutet till ett sådant system.”

(*) Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

(44) I avdelning VII ska kapitel 3 utgå.

(45) Artikel 85 ska ersättas med följande:

”Artikel 85

För import av varor ska beskattningsunderlaget utgöras av det värde som i enlighet med gällande unionsbestämmelser fastställts som tullvärdet.”

(46) I artikel 86.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader, som uppkommer fram till varornas första bestämmelseort inom importmedlemsstatens territorium samt bikostnader som härrör från transport till en annan bestämmelseort i unionen, om denna är känd när den beskattningsgrundande händelsen inträffar.

(47) Artikel 88 ska ersättas med följande:

”Artikel 88

När varor som tillfälligt exporterats ut ur unionen återimporteras efter att utanför unionen ha genomgått reparation, bearbetning eller anpassning eller ha blivit istandsatta eller omarbetade, ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att de framställda varorna för mervärdesskatteändamål behandlas på samma sätt som om den nämnda behandlingen av dem hade skett inom deras territorium.”

(48) Artikel 91 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget vid import uttrycks i en annan valuta än valutan i den medlemsstat i vilken bestämningen sker, ska växelkursen bestämmas i enlighet med gällande unionsbestämmelser för beräkning av tullvärdet.”

(b) Tredje stycket i punkt 2 ska ersättas med följande:

”För vissa av de transaktioner som avses i första stycket eller för vissa kategorier av beskattningsbara personer får medlemsstaterna dock fortsätta att tillämpa den omräkningskurs som fastställs i enlighet med gällande unionsbestämmelser för beräkning av tullvärdet.”

(49) Artikel 93 b ska ersättas med följande:

”b) De fall som avser unionsintern leverans av varor.”

(50) Artikel 94 ska utgå.

(51) Artikel 131 ska ersättas med följande:

”Artikel 131

Undantagen från skatteplikt i kapitlen 2–9 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av övriga unionsbestämmelser och i enlighet med de villkor som

medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av dessa undantag och förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

- (52) I avdelning IX ska rubriken till kapitel 4 ersättas med följande:

**”UNDANTAG FÖR VISSA UNIONSINTERNA TRANSPORTER AV
VAROR”**

- (53) I kapitel 4 i avdelning IX ska avsnitten 1 och 2 utgå.

- (54) I avdelning IX kapitel 4 ska avsnitt 3 utgå:

- (55) Artikel 142 ska ersättas med följande:

”Artikel 142

Medlemsstaterna ska tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av unionsintern transport av varor till och från de öar som utgör de autonoma regionerna Azorerna och Madeira samt transport av varor mellan dessa öar.

- (56) Artikel 143 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Slutlig import av varor i enlighet med rådets direktiv 2007/74/EG (*), 2009/132/EEG (**) och 2006/79/EG (***).

c) Slutlig import av varor i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i unionens tullområde vilka skulle kunna komma i åtnjutande av undantaget i b om de hade importerats i enlighet med artikel 30 första stycket.”

- (b) Punkt 1 d ska ersättas med följande:

”d) Import av varor som försänts eller transporterats från ett tredje territorium eller ett tredjeland till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, om leveransen av varorna, som görs av en importör som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig i enlighet med artikel 201, är en unionsintern leverans av varor.”

- (c) I punkt 1 ska led fa ersättas med följande:

”fa) Import av varor som görs av unionens institutioner, Europeiska atomenergigemenskapen, Europeiska investeringsbanken eller organ som har inrättats av Europeiska unionen och för vilka protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier gäller, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom protokollet och avtalen om dess genomförande eller avtalen om deras säte och i den mån detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.”

- (d) De inledande orden i punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Det undantag som avses i punkt 1 d ska gälla i de fall då importen av varor följs av en unionsintern leverans av varor endast om importören vid importtillfället har lämnat minst följande information till importmedlemsstatens behöriga myndigheter:”

- (e) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

- ”b) Registreringsnumret för mervärdesskatt för den förvärvare till vilken varorna levereras, vilket har utfärdats i en annan medlemsstat, eller förvärvarens eget registreringsnummer för mervärdesskatt i händelse av en överföring enligt artikel 17.1.”

(*) Rådets direktiv 2007/74/EG av den 20 december 2007 om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer (EUT L 346, 29.12.2007, s. 6).

(**) Rådets direktiv 2009/132/EG av den 19 oktober 2009 om tillämpningsområdet för artikel 143 b och c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor (kodifierad version) (EUT L 292, 10.11.2009, s. 5).

(***) Rådets direktiv 2006/79/EG av den 5 oktober 2006 om befrielse från införselskatter på varor i småförsändelser av icke-kommersiell karaktär från tredjeländer (kodifierad version) (EUT L 286, 17.10.2006, s. 15).

- (57) I artikel 145.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får anpassa sina nationella bestämmelser för att minimera snedvridning av konkurrensen och särskilt för att förhindra utebliven beskattning eller dubbelbeskattning i unionen.”

- (58) I artikel 146.1 ska leden a–d ersättas med följande:

”a) Leverans av varor som av säljaren eller för hans räkning försänds eller transporteras ut ur unionen.

b) Leverans av varor som av en förvärvare som inte är etablerad inom deras respektive territorium eller för hans räkning försänds eller transporteras ut ur unionen, med undantag av varor som transporteras av förvärvaren själv för utrustning, bunkring eller proviantering av fritidsbåtar och privatflygplan eller andra transportmedel för privat bruk.

c) Leverans av varor till godkända organ som exporterar dessa varor ut ur unionen som ett led i sina humanitära eller undervisande verksamheter eller välgörenhetsverksamheter utanför unionen.

d) Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller importerats för att bli föremål för sådant arbete i unionen och som försänds eller transporteras ut ur unionen av den som tillhandahåller tjänsterna eller av köparen, om denne inte är etablerad inom respektive medlemsstats territorium, eller för tillhandahållarens eller köparens räkning.”

- (59) Artikel 147 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) Den resande är inte etablerad i unionen.

b) Varorna transporteras ut ur unionen före utgången av den tredje månaden efter den månad då leveransen äger rum.”

- (b) I punkt 2 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”2. I punkt 1 avses med *en resande som inte är etablerad i unionen* en resande vars hemvist eller stadigvarande vistelseort inte är belägen i unionen.

Med hemvist eller stadigvarande vistelseort avses i detta fall den plats som anges som sådan i pass, identitetskort eller någon annan identitetshandling som den medlemsstat inom vilken leveransen äger rum godtar som identitetshandling.

Bevis om exporten ska finnas i form av fakturan, eller motsvarande handling, som skall vara påtecknad av det tullkontor där varorna lämnade unionen.”

- (60) I artikel 151.1 ska led aa) ersättas med följande:

”aa) Leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster till unionens institutioner, Europeiska atomenergigemenskapen, Europeiska investeringsbanken eller till organ som har inrättats av gemenskaperna och som omfattas av protokoll (7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier gäller, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom protokollet och avtalen om dess genomförande eller avtalen om deras säte och i den mån detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.”

- (61) I artikel 153 ska första stycket ersättas med följande:

Medlemsstaterna ska tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster av förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning, när tjänsterna utgör en del av sådana transaktioner som avses i kapitlen 6, 7 och 8 eller av transaktioner som utförs utanför unionen.”

- (62) Artiklarna 154 och 155 ska ersättas med följande:

”Artikel 154

I detta avsnitt avses med *andra lager än tullager*, när det gäller punktskattepliktiga varor, de platser som definieras som skatteupplag i artikel 4.11 i rådets direktiv 2008/118/EG och, när det gäller icke punktskattepliktiga varor, de platser som av medlemsstaterna definieras som andra lager än tullager.

Artikel 155

Utan att det påverkar tillämpningen av unionens övriga skattebestämmelser får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, vidta särskilda åtgärder i syfte att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som avses i detta avsnitt, eller några av dessa, förutsatt att transaktionerna inte syftar till slutlig användning eller konsumtion och att beloppet för den mervärdesskatt som ska betalas när varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i detta avsnitt motsvarar den mervärdesskatt som skulle ha betalats om var och en av transaktionerna skulle ha beskattats inom medlemsstaternas territorium.”

- (63) I artikel 156 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. De platser som avses i punkt 1 ska vara de som definieras i unionens gällande tullbestämmelser.”

- (64) I artikel 158.1 ska led e ersättas med följande:

”b) När varor är avsedda för beskattningsbara personer, för leveranser som dessa gör till resande ombord på flygplan eller fartyg under en flygning eller överfart till en ankomstort som är belägen utanför unionen.

- (65) Artikel 161 b ska ersättas med följande:

- ”b) Leverans av sådana varor som avses i artikel 30 andra stycket, med bibehållande av det förfarande för intern unionstransitering som avses i artikel 276.”
- (66) Artikel 162 ska utgå.
- (67) Artikel 164 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:
- ”a) import och leverans av varor till en beskattningsbar person som har för avsikt att, i oförändrat skick eller efter bearbetning, exportera dem utanför unionen.”
- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Detta undantag ska inte gälla unionsinterna leveranser av varor när leverantören, som är ansvarig för betalning av mervärdesskatten, utnyttjar den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 för deklaration och betalning av mervärdesskatt på dessa leveranser.”
- (68) Artikel 165 ska utgå.
- (69) Artikel 168 ska ändras på följande sätt:
- (a) Led b ska ersättas med följande:
- ”b) Mervärdesskatt som ska betalas för transaktioner som enligt artikel 17.1, artikel 18 a och artikel 2 likställs med leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster.”
- (b) Leden c och d ska utgå.
- (70) Artikel 169 b och c ska ersättas med följande:
- ”b) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 142 eller 144, artikel 151, 152, 153 eller 156, artikel 157.1 b, artiklarna 158–161 eller artikel 164.
- c) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a–f, om köparen är etablerad utanför unionen eller om transaktionerna är direkt kopplade till varor som ska exporteras ut ur unionen.”
- (71) Artikel 170 b ska ersättas med följande:
- ”b) transaktioner för vilka mervärdesskatten endast ska betalas av förvärvaren i enlighet med artikel 194, 196 eller 199.”
- (72) Artikel 171 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Återbetalning till beskattningsbara personer som inte är etablerade inom unionens territorium ska ske i enlighet med genomförandereglerna i direktiv 86/560/EEG.
- De beskattningsbara personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG ska även vid tillämpningen av det direktivet anses vara beskattningsbara personer som inte är etablerade i unionen när de i en medlemsstat köper varor och tjänster som är belagda med mervärdesskatt eller importerar varor som är belagda med mervärdesskatt och de i den medlemsstaten endast har utfört

leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är betalningsskyldig, i enlighet med artikel 194, 196 eller 199.”

(b) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) mervärdesskatt som fakturerats för leverans av varor som enligt artikel 146.1 b är undantagna eller kan undantas från skatteplikt.”

(73) Första stycket i artikel 171a ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får i stället för att bevilja återbetalning av mervärdesskatt enligt direktiv 86/560/EEG eller 2008/9/EG avseende leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster till en beskattningsbar person, för vilka denna person är skyldig att betala skatt enligt artikel 194, 196 eller 199, medge avdrag för denna skatt enligt förfarandet i artikel 168. De befintliga inskränkningarna i artiklarna 2.2 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG får bibehållas.”

(74) I artikel 172.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Varje person som anses som en beskattningsbar person på grund av att han tillfälligt omsätter ett nytt transportmedel i enlighet med artikel 9.2 ska, i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av det nya transportmedlet till förvärvaren avgår, ha rätt att dra av den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats med avseende på förvärvet eller importen av det nya transportmedlet, upp till ett belopp som inte överstiger det mervärdesskattebelopp som han skulle betala om leveransen har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av det nya transportmedlet till förvärvaren avgår.”

(75) I artikel 175.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får dock behålla de regler som gällde hos dem den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till unionen efter den dagen, de regler som gällde hos dem på dagen för deras anslutning.”

(76) I artikel 176 ska andra stycket ersättas med följande:

”Till dess att de bestämmelser som avses i första stycket träder i kraft får medlemsstaterna behålla alla de avvikelser som föreskrivs i deras nationella lagstiftning den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till unionen efter den dagen, dagen för deras anslutning.”

(77) I artikel 177 ska andra stycket ersättas med följande:

”För att bibehålla identiska konkurrensvillkor får medlemsstaterna, i stället för att vägra avdrag, beskatta varor som är tillverkade av den beskattningsbara personen själv eller som han har inköpt inom unionen eller importerat, på ett sådant sätt att skatten inte överstiger den mervärdesskatt som skulle ha tagits ut på förvärv av liknande varor.”

(78) Artikel 178 ska ändras på följande sätt:

(a) Leden c och d ska utgå.

(b) Led f ska ersättas med följande:

”f) När han ska betala mervärdesskatt i egenskap av förvärvare, vid tillämpning av artikel 194, 196 eller 199, ska han iakttä de regler som har fastställts av varje medlemsstat.”

(79) Artikel 181 ska utgå.

- (80) Artikel 182 ska ersättas med följande:

”Artikel 182

Medlemsstaterna ska bestämma villkoren och reglerna för tillämpning av artikel 180.”

- (81) Artikel 193 ska ersättas med följande:

”Artikel 193

Mervärdesskatt ska betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, utom i de fall då skatten skall betalas av en annan person i enlighet med artiklarna 194–200 och artikel 202.”

- (82) I artikel 194 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. När det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas, får medlemsstaterna föreskriva att mottagaren av tillhandahållandet av tjänster ska vara betalningsskyldig.”

- (83) Följande artikel ska införas som artikel 194a:

”Artikel 194a

Mervärdesskatt ska betalas av den person till vilken varorna levereras under förutsättning att han beviljas status som certifierad beskattningsbar person enligt artikel 13a, om varorna levereras av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom den medlemsstats territorium där mervärdesskatten ska betalas.”

- (84) Artikel 195 ska utgå.

- (85) Artikel 197 ska utgå.

- (86) Artikel 199a ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska de inledande orden ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna får, till och med den 31 december 2028, för följande leveranser eller tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person åt vilken leveranserna eller tillhandahållandena görs.”

- (b) i punkt 1 ska leden c, d, e, h, i och j utgå,

- (c) Punkt 1b ska ersättas med följande:

”1b. Tillämpningen av det förfarande som fastställs i punkt 1 på tillhandahållandet av de tjänster som förtecknas i leden f och g i den punkten förutsätter införandet av lämpliga och effektiva rapporteringsskyldigheter för de beskattningsbara personer som tillhandahåller de tjänster på vilka det förfarande som fastställs i punkt 1 är tillämpligt.”

- (d) Punkterna 3–5 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstater som tillämpar förfarandet i punkt 1 ska på grundval av utvärderingskriterierna i punkt 2 c lämna en rapport till kommissionen senast

den 30 juni 2027. I rapporten ska det tydligt anges vilka uppgifter som ska behandlas konfidentiellt och vilka uppgifter som får offentliggöras.

Rapporten ska innehålla en detaljerad bedömning av åtgärdens samlade verkan och effektivitet, i synnerhet när det gäller

- a) effekterna på bedrägerier när det gäller leveranser av tjänster som omfattas av åtgärden,
- b) den eventuella överflyttningen av bedrägerier till andra tjänster,
- c) de kostnader för att följa bestämmelserna som uppstår för beskattningsbara personer till följd av åtgärden.

4. Varje medlemsstat som har upptäckt någon förändring i utvecklingen av bedrägerierna på sitt territorium med avseende de tjänster som förtecknas i punkt 1, från den dag då denna artikel träder i kraft avseende sådana tjänster, ska senast den 30 juni 2027 lämna en rapport till kommissionen om detta.

5. Före den 1 januari 2018 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av förfarandet i punkt 1 på bedrägeribekämpning.”

(87) I artikel 199b ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En medlemsstat får i tvingande, brådskande fall och i enlighet med punkterna 2 och 3 utse mottagaren som betalningsskyldig för mervärdesskatt på specifika leveranser av tjänster genom avvikelse från artikel 193 som en särskild åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser för att bekämpa plötsligt och omfattande bedrägeri som kan leda till betydande och oersättliga ekonomiska förluster.

Den särskilda åtgärden enligt en mekanism för snabba insatser ska underkastas lämpliga kontrollåtgärder av medlemsstaten med avseende på beskattningsbara personer som tillhandahåller de tjänster för vilka åtgärden gäller och ska gälla för en period om högst nio månader.”

(88) Artikel 200 ska ersättas med följande:

”Artikel 200

Mervärdesskatt ska betalas av den person till vilken ett nytt transportmedel levereras i enlighet med artikel 35a eller 35b, om leverantören är en beskattningsbar person i enlighet med artikel 9.2.

Vid tillämpningen av denna bestämmelse ska en beskattningsbar person som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare i hans jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeriföretag och en beskattningsbar person som enbart levererar varor eller tillhandahåller tjänster med avseende på vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill, anses som en beskattningsbar person i enlighet med artikel 9.2.”

(89) I artikel 204 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Om, vid tillämpning av artiklarna 193–196 och artiklarna 199 och 200, den som är betalningsskyldig är en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, får medlemsstaterna tillåta honom att utse en skatterepresentant till betalningsskyldig.

När den beskattningsbara transaktionen utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat i vilken skatten ska betalas och det med det land i vilket den beskattningsbara personen har sitt säte eller är etablerad inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som är likartad den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU (*) och i rådets förordning (EG) nr 904/2010, får medlemsstaterna dessutom införa bestämmelser om att en skatterepresentant som utsetts av den icke-etablerade beskattningsbara personen ska vara betalningsskyldig.

Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en beskattningsbar person som inte är etablerad inom unionen som har valt att omfattas av den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2.”

(*) Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

- (90) Artikel 205 ska ersättas med följande:

”Artikel 205

I de fall som avses i artiklarna 193–199b och artiklarna 202, 203 och 204 får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än den som är betalningsskyldig ska vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten.”

- (91) I artikel 207 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artiklarna 194, 196, 199 och 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras respektive territorium ska fullgöra de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.”

- (92) Artiklarna 209 och 210 ska utgå.

- (93) Artikel 213.2 ska utgå.

- (94) Artikel 214.1 ska ändras på följande sätt:

- (a) Leden a och b ska ersättas med följande:

”a) Varje beskattningsbar person, med undantag av dem som avses i artikel 9.2, som inom medlemsstaternas respektive territorium utför sådana andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som medför rätt till avdrag, än leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt ska betalas uteslutande av köparen eller mottagaren i enlighet med artiklarna 194–196 och artikel 199.

b) Varje beskattningsbar person, eller icke beskattningsbar juridisk person, som är mottagare av en unionsintern leverans av varor.”

- (b) Led c ska utgå.

- (c) Följande led ska läggas till som led f:

”f) Varje beskattningsbar person, med undantag av dem som avses i artikel 9.2, som är etablerade inom deras respektive territorium som endast utför unionsinterna leveranser av varor.”

- (95) Artikel 216 ska ersättas med följande:

”Artikel 216

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att deras registreringssystem gör det möjligt att identifiera de beskattningsbara personer som avses i artikel 214.”

- (96) Artikel 219a.2 led a ska ändras på följande sätt:

- (a) Led ii ska ersättas med följande:

”ii) leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses inte ha gjorts i unionen i enlighet med bestämmelserna i avdelning V.”

- (b) Följande led iii) ska läggas till:

”iii) leverantören inte är etablerad i den medlemsstat i vilken han utför en unionsintern leverans av varor för vilken han är betalningsskyldig för mervärdesskatt och inte utnyttjar den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3.”

- (97) I artikel 220.1 ska leden 3 och 4 ersättas med följande:

”3. Leverans av nya transportmedel i enlighet med artikel 35b.

4. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom innan sådana leveranser av varor som avses i punkterna 1 och 2 utfördes, med undantag för unionsinterna leveranser av varor.”

- (98) I artikel 220 a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska inte tillåta att beskattningsbara personer utfärdar en förenklad faktura med avseende på följande:

- a) Unionsinterna leveranser av varor.

- b) När fakturor ska utfärdas enligt punkt 2 i artikel 220.1.

- c) När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas, eller dennes etableringsställe i den medlemsstaten inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a, och den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten är den person till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.”

- (99) I artikel 221 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220.1 eller artikel 220a att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium och som är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 132, 135.1 h–l, 136, 371, 375, 376, 377, 378.2, 379.2 och 380–390c.”

- (100) I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För unionsinterna leveranser av varor, för leveranser av nya transportsätt i enlighet med artikel 35b eller för tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artikel 196, ska en faktura utfärdas senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.”

- (101) Artikel 225 ska ersättas med följande:

”Artikel 225

Medlemsstaterna får uppställa specifika krav för beskattningsbara personer om den tredje person eller förvärvare som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EG) nr 904/2010.”

- (102) Artikel 226 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket förvärvaren har erhållit en unionsintern leverans av varor och tillhandahållande av tjänster för vilken eller vilket han är betalningsskyldig för mervärdesskatt.”

- (b) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”12. I fråga om en unionsintern leverans av ett nytt transportmedel som avses i artikel 35b, de uppgifter som avses i artikel 9.3.”

- (103) Artikel 230 ska ersättas med följande:

”Artikel 230

Beloppen i fakturorna får uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det mervärdesskattebelopp som ska betalas eller justeras anges i den nationella valutan i den medlemsstat där mervärdesskattebeloppet ska betalas eller justeras, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 91.”

- (104) Artikel 235 ska ersättas med följande:

”Artikel 235

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för elektroniska fakturor som utfärdats för varor som levererats eller tjänster som tillhandahållits på deras territorium från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EG) nr 904/2010.”

- (105) I artikel 238 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. De förenklade förfaranden som föreskrivs i punkt 1 får inte tillämpas när fakturor måste utfärdas i fråga om följande:

- a) Unionsinterna leveranser av varor.
- b) I enlighet med punkt 2 i artikel 220.1.

- c) När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas eller dennes etableringsställe inte medverkar i leveransen eller tillhandahållandet i den mening som avses i artikel 192a och den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten är den person till vilken varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.”

(106) Artikel 239 ska ersättas med följande:

”Artikel 239

Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i artikel 272.1 b att inte tilldela beskattningsbara personer, som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 14.4, 17.1 och 36, något registreringsnummer för mervärdesskatt, ska leverantören och förvärvaren i stället identifieras på fakturan genom ett annat nummer kallat skatteregistreringsnummer, som de berörda medlemsstaterna fastställer.”

(107) I artikel 240 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Leverantörens registreringsnummer för mervärdesskatt och skatteregistreringsnummer, när det gäller sådana tillhandahållanden av tjänster som avses i artiklarna 44, 47, 50, 53, 54 och 55.”

(108) I artikel 242 a ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster till icke beskattningsbara personer inom unionen i enlighet med bestämmelserna i avdelning V ska den beskattningsbara person som möjliggör leveransen eller tillhandahållandet vara skyldig att föra räkenskaper över dessa leveranser eller tillhandahållanden. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater där dessa leveranser eller tillhandahållanden är beskattningsbara kan avgöra om mervärdesskatten har redovisats korrekt.”

(109) I artikel 243 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje beskattningsbar person ska föra ett register över varor som han har försänt eller transporterat, eller som för hans räkning har försänts eller transporterats, till en bestämmelseort utanför avgångsmedlemsstatens territorium men inom unionen för transaktioner i form av värderingar av eller arbeten på eller tillfälligt bruk av dessa varor enligt artikel 17.2 f, g och h.”

(110) I artikel 247 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 får uppställa särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturorna i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU och i förordning (EG) nr 904/2010 eller om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 249.”

(111) Artikel 251 ska utgå.

(112) Artikel 254 ska ersättas med följande:

”Artikel 254

För leveranser av nya transportmedel som görs i enlighet med artikel 35a eller 35b och den person till vilken leveransen görs är betalningsskyldig för mervärdesskatt i enlighet med artikel 200, ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säljaren meddelar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.”

(113) Artikel 257 ska utgå.

(114) Artiklarna 258 och 259 ska ersättas med följande:

”Artikel 258

1. Medlemsstaterna ska fastställa detaljerade regler för ingivande av mervärdesskattedeklarationer av den person som är betalningsskyldig för mervärdesskatten i enlighet med artikel 200 avseende leveranser av nya transportmedel som görs i enlighet med artikel 35a eller 35b.

2. Punkt 1 ska inte gälla för beskattningsbara personer som lämnar in deklarerationer i enlighet med artikel 250.

Artikel 259

Medlemsstaterna får kräva att personer till vilka nya transportmedel levereras, när de ingår den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 258.1, ska lämna alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.”

(115) I artikel 261 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna får kräva att en beskattningsbar person lämnar en deklareration som för samtliga transaktioner som har utförts under det föregående året innehåller alla de uppgifter som avses i artikel 250. Denna deklareration ska även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar.”

(116) Artikel 262 ska ersättas med följande:

”Artikel 262

Varje beskattningsbar person som är registrerad för mervärdesskatt ska lämna in en sammanställning över de beskattningsbara personerna och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt till vilka han har tillhandahållit andra tjänster än tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artikel 196.”

(117) Artikel 263 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna får, på de villkor och inom de gränser som de fastställer, tillåta beskattningsbara personer att lämna in sammanställningen för varje kalenderkvartal inom en tidsfrist på högst en månad från och med utgången av kvartalet.”

(b) Punkterna 1a, 1b och 1c ska strykas.

- (118) Artikel 264 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska leden a och b ersättas med följande:
 - ”a) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen ska lämnas och under vilket han har utfört beskattningsbara tillhandahållanden av tjänster i enlighet med villkoren i artikel 44.
 - b) Den persons registreringsnummer för mervärdesskatt som tar emot tjänsterna i en annan medlemsstat än den där sammanställningen ska lämnas och under vilket tjänsterna tillhandahölls till honom.”
 - (b) I punkt 1 ska led c utgå.
 - (c) Punkt 1 d ska ersättas med följande:
 - ”d) För varje person som tagit emot tjänster, det totala värdet på de tillhandahållanden av tjänster som utförts av den beskattningsbara personen.”
 - (d) I punkt 1 ska led e utgå.
 - (e) Punkt 2 ska ersättas med följande:
 - ”2. Det belopp som avses i punkt 1 d ska deklarerar för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1 under vilken skatten blivit utkrävbar.
 - Det belopp som avses i punkt 1 f ska deklarerar för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1 under vilken justeringen anmäls till förvärvaren.”
- (119) Artiklarna 265, 268, 269 och 270 ska utgå.
- (120) Artikel 271 ska ersättas med följande:

”Artikel 271

Efter samråd med mervärdesskattekommittén får de medlemsstater som fastställer den beskattningsperiod för vilken beskattningsbara personer ska lämna den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250 till längre tid än tre månader tillåta dessa personer att lämna sammanställningen för samma period, om det sammanlagda årliga värdet, exklusive mervärdesskatt, för de leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som dessa beskattningsbara personer utför inte överstiger 200 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.”

- (121) Artikel 272 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska led a utgå.
 - (b) Punkt 1 b ska ersättas med följande:
 - ”b) Beskattningsbara personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 14.4, 17.1 och 36.”
 - (c) Punkt 2 ska ersättas med följande:
 - ”2. Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 e första stycket ska de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ordningen för beskattning av unionsinterna transaktioner ska tillämpas korrekt.”

- (122) Artiklarna 274–280 ska ersättas med följande:

”Artikel 274

Artiklarna 275, 276 och 277 ska tillämpas på importtransaktioner som avser varor i fri omsättning vilka införs i unionen från ett tredje territorium som utgör en del av unionens tullområde.

Artikel 275

Formalitetserna vid import av de varor som avses i artikel 274 ska vara desamma som de som enligt unionens tullbestämmelser gäller för import av varor till unionens tullområde.

Artikel 276

Om försändelsen eller transporten av de varor som avses i artikel 274 avslutas på en plats som är belägen utanför den medlemsstat där varorna förs in i unionen, ska varorna förflyttas i unionen under det förfarande för unionstransitering som föreskrivs i gemenskapens gällande tullbestämmelser, om de genom en deklaration hänförs till detta förfarande när de fördes in i unionen.

Artikel 277

Om sådana varor som avses i artikel 274 vid den tidpunkt då de förs in i unionen befinner sig i någon av de situationer som, om varorna hade importerats i den mening som avses i artikel 30 första stycket, skulle ha inneburit att de kunde omfattas av något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 156 eller vara hänförliga till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtullar, ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varorna kan vara kvar i unionen på samma villkor som dem som fastställts för tillämpningen av dessa förfaranden eller situationer.

Artikel 278

Artiklarna 279 och 280 ska tillämpas på exporttransaktioner som avser varor i fri omsättning vilka försänts eller transporterats från en medlemsstat till ett tredje territorium som utgör en del av unionens tullområde.

Artikel 279

Formalitetserna vid export ut ur unionens territorium av de varor som avses i artikel 278 ska vara desamma som unionens gällande tullbestämmelser för export av varor ut ur unionens tullområde.

Artikel 280

För varor som temporärt exporteras ut ur unionen för att återimporteras ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sådana varor vid återimporten till unionen kan åtnjuta samma villkor som om de temporärt hade exporterats ut ur unionens tullområde.”

- (123) I artikel 283.1 ska led b ersättas med följande:

”b) leveranser av nya transportmedel som görs i enlighet med artikel 35a eller 35b.”

(124) I artikel 300 ska punkt 2 utgå.

(125) Artikel 303 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska till förvärvaren återbetala den schablonberäknade kompensation som han har betalat för någon av följande transaktioner:

a) Leveranser av jordbruksprodukter som försänds eller transporteras till en destination utanför leveransmedlemsstatens territorium till en beskattningsbar förvärvare som är etablerad inom unionen men i en annan medlemsstat, om de används av den förvärvaren för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b.

b) Leverans av jordbruksprodukter som görs på de villkor som anges i artiklarna 146, 147, 148 och 156, artikel 157.1 b och artiklarna 158, 160 och 161 till en beskattningsbar förvärvare som är etablerad utanför unionen, om jordbruksprodukterna används av förvärvaren för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom den medlemsstats territorium där köparen är etablerad och för vilka skatt ska betalas uteslutande av köparen enligt artikel 196.

c) Tillhandahållande av jordbrukstjänster till en beskattningsbar köpare som är etablerad i unionen men i en annan medlemsstat eller till en beskattningsbar köpare som är etablerad utanför unionen, om tjänsterna används av köparen för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom den medlemsstats territorium där köparen är etablerad och för vilka skatt ska betalas uteslutande av köparen enligt artikel 196.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska fastställa närmare regler för hur de återbetalningar som föreskrivs i punkt 2 skall göras. De får därvid tillämpa direktiven 2008/9/EG och 86/560/EEG.”

(126) Artikel 305 ska ersättas med följande:

”Artikel 305

Om medlemsstaterna tillämpar denna ordning för schablonbeskattning, ska de vidta alla nödvändiga åtgärder för att samma metod för beskattning ska tillämpas på leveranser av jordbruksprodukter mellan medlemsstater vilka gjorts i enlighet med artikel 33.1, oberoende av om leveransen utförs av en schablonbeskattad jordbrukare eller av någon annan beskattningsbar person.

(127) Artikel 309 ska ersättas med följande:

”Artikel 309

Om transaktioner som av resebyrån har anförtrotts åt andra beskattningsbara personer utförs av sådana personer utanför unionen, ska resebyråns tillhandahållande

av tjänster likställas med en förmedlingsverksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 153.

Om de transaktioner som avses i första stycket utförs både inom och utanför unionen, får endast den del av resebyråns tillhandahållande av tjänster som avser transaktioner utanför unionen undantas från skatteplikt.”

- (128) I artikel 311 ska de inledande orden i punkt 1 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser avses i detta kapitel med”

- (129) I artikel 313 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Ordningen i punkt 1 ska inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs i enlighet med artikel 35a och 35b.”

- (130) I artikel 314 ska de inledande orden ersättas med följande:

Ordningen för beskattning av vinstmarginal ska tillämpas på beskattningsbara återförsäljares leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, om varorna levererats till dem i unionen av någon av följande personer:”

- (131) I avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2 ska underavsnitt 2 utgå.

- (132) I artikel 333 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Ordningen i punkt 1 ska inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på villkoren i artikel 35a eller 35b.”

- (133) Artikel 341 ska utgå.

- (134) I artikel 344 ska de inledande orden i punkt 1 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser avses i detta direktiv med *investeringsguld*

- (135) Artikel 346 ska ersättas med följande:

”Artikel 346

Medlemsstaterna ska tillämpa undantag från mervärdesskatt för leverans och import av investeringsguld, inbegripet investeringsguld som representeras av certifikat för specificerat eller ospecificerat guld eller som är föremål för handel på guldkonton, och inbegripet särskilt guldlån och swapaffärer som innefattar en äganderätt till eller fordran på investeringsguld samt transaktioner med investeringsguld som omfattar future- eller forwardkontrakt vilka medför överlåtelse av äganderätt till eller fordran på investeringsguld.”

- (136) Artikel 352 ska ersättas med följande:

”Artikel 352

Varje medlemsstat får, efter samråd med mervärdesskattekommittén, beskatta särskilda transaktioner med investeringsguld som äger rum i den medlemsstaten mellan beskattningsbara personer som är verksamma på en av medlemsstaten reglerad guldmarknad, eller mellan en sådan aktör och en annan beskattningsbar person som inte är verksam på denna marknad. Medlemsstaten får emellertid inte påföra mervärdesskatt på export av investeringsguld.”

(137) Artikel 354 b ska ersättas med följande:

”b) Mervärdesskatt som ska betalas eller som har betalats för leveranser till honom eller import som görs av honom, av annat guld än investeringsguld som därefter av honom eller för hans räkning har omvandlats till investeringsguld.”

(138) Artikel 355 ska ersättas med följande:

”Artikel 355

En beskattningsbar person som framställer investeringsguld eller omvandlar guld till investeringsguld ska ha rätt att göra avdrag för mervärdesskatt som ska betalas eller som har betalats av honom för leverans eller import av varor eller tillhandahållande eller import av tjänster som är knutna till framställningen eller omvandlingen av guld, som om hans efterföljande leverans av guld, som i enlighet med artikel 346 är undantagen från skatteplikt, hade beskattats.”

(139) I artikel 356 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får godta likvärdiga skyldigheter enligt bestämmelser som antagits i enlighet med annan unionslagstiftning, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*) för att uppfylla kraven i punkt 1.”

(*) Europaparlaments och rådets direktiv (EU) nr 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlaments och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

(140) I avdelning XII ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”Särskilda ordningar för icke-etablerade beskattningsbara personer”

(141) I artikel 358 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser avses i detta kapitel med”

(142) I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken till avsnitt 2 ersättas med följande:

”Särskild ordning för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i unionen”.

(143) Artiklarna 358a–362 ska ersättas med följande:

”Artikel 358 a

I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom unionens territorium.

2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken den beskattningsbara personen som inte är etablerad i unionen väljer att anmäla vilken dag han inleder sin verksamhet som beskattningsbar person inom unionens territorium i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt.
3. : den medlemsstat där tillhandahållandet av tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitel 3.

Artikel 359

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat utnyttjar denna särskilda ordning. Denna ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom unionen.

Artikel 360

Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i unionen ska underrätta identifieringsmedlemsstaten om tidpunkten när hans verksamhet som beskattningsbar person inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.

Artikel 361

1. Den information som en beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen ska lämna till identifieringsmedlemsstaten när han inleder sin beskattningsbara verksamhet ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn.
- b) Postadress.
- c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.
- d) Nationellt skattenummer, om ett sådant finns.
- e) En anmälan om att personen varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom unionens territorium.

2. Den beskattningsbara person som inte är etablerad i unionen ska till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av den information som har lämnats.

Artikel 362

Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela en beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt för tillämpningen av denna särskilda ordning och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats. På grundval av den information som används för denna registrering får konsumtionsmedlemsstaterna använda sina egna registreringssystem.”

(144) I artikel 363 ska de inledande orden ersättas med följande:

Identifieringsmedlemsstaten ska stryka den beskattningsbara personen som inte är etablerad i unionen ur registreringsregistret om”

- (145) Artikel 364 ska ersättas med följande:

”Artikel 364

Den beskattningsbara person som inte är etablerad i unionen och som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har tillhandahållits eller ej. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.”

- (146) I artikel 366.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållande av tjänster har skett i andra valutor, ska den skattskyldiga personen som inte är etablerad i unionen använda den aktuella växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas.”

- (147) I artikel 367 ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i unionen ska betala mervärdesskatten med hänvisning till den mervärdesskattedeklaration som utgör grund för betalningen samtidigt som deklarationen inges, dock senast vid utgången av tidsfristen för inlämnande av deklaration.”

- (148) I artikel 368 ska första stycket ersättas med följande:

”Den beskattningsbara person som inte är etablerad i unionen och som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i detta direktiv. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG ska den beskattningsbara personen beviljas återbetalning i enlighet med det direktivet. Artiklarna 2.2, 2.3 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.”

- (149) I artikel 369 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Den beskattningsbara personen som inte är etablerad i unionen ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndigheter kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.”

- (150) Rubriken i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 ska ersättas med följande:

”Särskild ordning för varor som levereras och tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i beskattningsmedlemsstaten”.

- (151) Artikel 369a, 369b och 369c ska ersättas med följande:

”Artikel 369a

I detta avsnitt gäller följande definitioner, utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten*: en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe inom unionens territorium men som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom beskattningsmedlemsstatens territorium. 2.
2. *beskattningsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av varor eller tjänster anses äga rum i enlighet med avdelning V kapitlen 1 och 3.
3. *beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom unionens territorium.
4. *förmedlare*: en person som är etablerad i unionen och som av den beskattningsbara person som inte är etablerad inom unionen utsetts till betalningsskyldig för mervärdesskatten och till att fullgöra skyldigheterna enligt denna särskilda ordning, i den beskattningsbara personens namn och för dennes räkning.
5. *identifieringsmedlemsstat*:
 - (a) den medlemsstat inom vars territorium den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom unionen, där han har ett fast etableringsställe.
 - (b) om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom unionen utan har fler än ett fast etableringsställe inom unionen, den medlemsstat med ett fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anger att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning,
 - (c) Om en beskattningsbar person inte är etablerad inom unionen men har utsett en förmedlare, den medlemsstat där denna förmedlare har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom unionen, där han har ett fast etableringsställe.
 - (d) Om en beskattningsbar person inte är etablerad inom unionen men har utsett en förmedlare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför unionen men har ett eller flera fasta etableringsställen inom unionen, den medlemsstat med ett fast etableringsställe i vilken förmedlaren anger att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning.

Vid tillämpningen av leden b och d ska den beskattningsbara person eller i tillämpliga fall den förmedlare som har fler än ett fast etableringsställe i unionen vara bunden av beslutet att ange etableringsmedlemsstat för det aktuella kalenderåret och de två därpå följande kalenderåren.

Artikel 369b

1. Medlemsstaterna ska tillåta användningen av denna särskilda ordning för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster för vilka den person som är skyldig att betala mervärdesskatten är antingen
 - a) en beskattningsbar person som inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten,

- b) en beskattningsbar person som inte är etablerad inom unionen som har utsett och bemyndigat en förmedlare.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls inom unionen, med undantag för distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland och som omfattas av den särskilda ordningen i avsnitt 4 i detta kapitel.

2. Beskattningsbara personer som inte är etablerade inom unionen och som endast tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer som antingen är etablerade eller har sin stadigvarande adress eller normalt är bosatta i en medlemsstat och därför kan utnyttja den särskilda ordning som avses i avsnitt 2 i detta kapitel ska uteslutas från utnyttjandet av denna ordning.

3. En beskattningsbar person som inte är etablerad inom unionen kan inte samtidigt tillämpa denna särskilda ordning och den särskilda ordning som avses i avsnitt 2 i detta kapitel.

4. Vid tillämpningen av led b i punkt 1 gäller att en beskattningsbar person som inte är etablerad inom unionen kan utse högst en förmedlare i taget.

Artikel 369c

En beskattningsbar person, eller en förmedlare som agerar för dennes räkning, ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.”

(152) Följande artikel ska införas som artikel 369ca:

”Artikel 369ca

1. Den information som förmedlaren måste lämna till identifieringsmedlemsstaten innan han eller hon börjar utnyttja denna särskilda ordning för en beskattningsbar persons räkning ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn.
- b) Postadress.
- c) Elektronisk adress
- d) Registreringsnummer för mervärdesskatt.

2. Den information som förmedlaren måste lämna till identifieringsmedlemsstaten avseende varje beskattningsbar person som han företräder innan denna beskattningsbara person börjar utnyttja denna särskilda ordning ska innehålla följande uppgifter:

- a) Namn.
- b) Postadress.
- c) Elektronisk adress och webbplatser.
- d) Registreringsnummer för mervärdesskatt eller nationellt skattnummer.
- e) Individuellt registreringsnummer som tilldelats i enlighet med artikel 369d.3.

3. Varje beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning eller i förekommande fall dennes förmedlare ska till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av den information som har lämnats.”

(153) Artikel 369d–369 g ska ersättas med följande:

”Artikel 369d

1. En beskattningsbar person som inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning ska, för de beskattningsbara transaktioner som utförs enligt denna ordning, registreras för mervärdesskatt endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska medlemsstaten använda det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen med avseende på hans skyldigheter enligt det nationella systemet.
2. På grundval av den information som används för denna registrering får beskattningsmedlemsstaterna använda sina egna registreringssystem.
3. Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela en förmedlare ett individuellt registreringsnummer och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats.
4. Identifieringsmedlemsstaten ska tilldela förmedlaren ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt för tillämpningen av denna särskilda ordning avseende varje beskattningsbar person för vilken han är utsedd.

Artikel 369e

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning om

- a) den beskattningsbara personen anmäler att han inte längre utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning eller om förmedlaren anmäler att den beskattningsbara person för vars räkning han handlar inte längre utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning,
- b) det på annat sätt kan antas att den beskattningsbara verksamhet som bedrivs av en beskattningsbar person som omfattas av denna särskilda ordning har upphört,
- c) en beskattningsbar person eller dennes förmedlare inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning,
- d) en beskattningsbar person eller dennes förmedlare ständigt underlåter att iaktta de regler som gäller denna särskilda ordning,
- e) förmedlaren underrättar identifieringsmedlemsstaten om att han inte längre företräder denna beskattningsbara person.

Artikel 369f

1. Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning, eller en förmedlare för dennes räkning, ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje

kalenderkvartal, oberoende av om varor eller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har levererats eller tillhandahållits. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

2. När årsomsättningen i unionen för en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning överstiger 2 500 000 EUR, ska denna beskattningsbara person eller dennes förmedlare till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje månad på elektronisk väg, oavsett om de varor eller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har levererats eller tillhandahållits. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 avses med ”årlig omsättning i unionen” det totala årliga värdet på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, exklusive mervärdesskatt, som tillhandahålls av en beskattningsbar person inom unionens territorium.

4. Om det tröskelvärde som avses i punkt 2 uppnås under ett kalenderår ska de skyldigheter som anges i punkt 2 gälla från och med följande kalenderkvartal.

Artikel 369g

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer som avses i artikel 369d och, för varje beskattningsmedlemsstat i vilken mervärdesskatt har blivit utkrävbar, följande information:

- (a) det sammanlagda värdet på de levererade varor och tillhandahållna tjänsterna, exklusive moms.
- (b) den aktuella beskattningsperioden.
- (c) De tillämpliga mervärdesskattesatserna.
- (d) Det totala beloppet per mervärdesskattesats som har blivit utkrävbar.
- (e) Det totala mervärdesskattebelopp som ska betalas på leveranserna av varor och tillhandahållandena av tjänster.
- (f) Det totala mervärdesskattebelopp som ska betalas på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster för vilka den beskattningsbara personen i egenskap av mottagare är skyldig att betala skatt, eller på importen av varor, om medlemsstaten utnyttjar möjligheten i artikel 211 andra stycket.
- (g) Den skatt för vilken avdrag görs.
- (h) Eventuella ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.
- (i) Det nettobelopp mervärdesskatt som ska betalas eller avräknas, beroende på vilket som är lämpligt.

2. Om, vid leverans av varor som omfattas av denna särskilda ordning, varor försänds eller transporteras från en annan medlemsstat än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det totala värdet av leveranserna för varje medlemsstat som varorna försänds eller transporteras från, tillsammans med det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som varje sådan medlemsstat har

tilldelat. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla denna information för varje annan medlemsstat än identifieringsmedlemsstaten, uppdelad per beskattningsmedlemsstat.

3. Om den beskattningsbara person som tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har ett eller flera andra fasta etableringsställen varifrån tjänsterna tillhandahålls än det i identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det totala värdet av sådana tillhandahållanden, för varje medlemsstat där den beskattningsbara personen har ett etableringsställe, tillsammans med det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnumret för detta etableringsställe, uppdelat på respektive beskattningsmedlemsstat.

4. Om det efter inlämning av en mervärdesskattedeklaration krävs ändringar av denna deklaration, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369f. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om relevant beskattningsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

(154) Följande artikel ska införas som artikel 369ga:

”Artikel 369ga

När en beskattningsbar person genomför såväl transaktioner som medför rätt till avdrag enligt artiklarna 168, 169 och 170 och transaktioner som inte medför rätt till avdrag, ska den avdragsgilla andelen av mervärdesskatten fastställas av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artiklarna 174 och 175 för alla transaktioner som genomförs av den beskattningsbara personen.

Om en beskattningsbar person har flera verksamhetsställen inom unionen från vilka han utför både transaktioner som medför rätt till avdrag enligt artiklarna 168, 169 och 170 och transaktioner som inte medför rätt till avdrag, ska den avdragsgilla andelen för mervärdesskatt ska fastställas av varje medlemsstat i enlighet med artiklarna 174 och 175 för alla transaktioner som utförs av den beskattningsbara personen från det etableringsstället.”

(155) Artikel 369i ska ersättas med följande:

”Artikel 369i

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning eller dennes förmedlare ska betala summan av nettobeloppen av den mervärdesskatt som ska betalas i varje beskattningsmedlemsstat, med hänvisning till den relevanta mervärdesskattedeklarationen senast vid utgången av den tidsfrist inom vilken deklarationen ska inges.

Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angett. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen ska göras till ett bankkonto i deras egen valuta.”

(156) Följande artiklar ska införas som artiklarna 369ia och 369ib:

”Artikel 369ia

1. Om avdragsbeloppen för en viss beskattningsperiod överstiger beloppet på den mervärdesskatt som ska betalas i en beskattningsmedlemsstat, ska överskottet föras över till nästa period.
2. Den beskattningsbara personen eller dennes förmedlare får i mervärdesskattedeklarationen till beskattningsmedlemsstaten begära en återbetalning av överskjutande mervärdesskatt om antingen
 - (a) den beskattningsbara personen befinner sig i en kreditposition i beskattningsmedlemsstaten under två på varandra följande beskattningsperioder inom ett kalenderkvartal för vilket mervärdesskattedeklarationer lämnats in, eller
 - (b) den beskattningsbara personen befinner sig i en kreditposition i beskattningsmedlemsstaten under tre på varandra följande beskattningsperioder inom en månad för vilken mervärdesskattedeklarationer lämnats in.

Artikel 369ib

Om en beskattningsbar person som inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten är i en kreditposition i den mervärdesskattedeklaration som ingetts i enlighet med artikel 250 i identifieringsmedlemsstaten, ska denna medlemsstat överväga återbetalning av mervärdesskattebeloppet i enlighet med artikel 183, som en betalning som görs i enlighet med artikel 369i på grundval av en ansökan från den beskattningsbara personen.”

- (157) Artiklarna 369j och 369k ska ersättas med följande:

”Artikel 369j

När en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning inte utför några leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning, för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar i en beskattningsmedlemsstat under en viss beskattningsperiod, och inte heller under de tre föregående beskattningsperioderna när han lämnar in en skattedeklaration varje kvartal enligt artikel 369f.1 eller under de elva föregående beskattningsperioderna när han lämnar deklarationer varje månad enligt artikel 369f.2, får han inte dra av mervärdesskatt som uppstått i den beskattningsmedlemsstaten i den mervärdesskattedeklaration som lämnats in för denna period. Utan hinder av artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artikel 2.1 och artikel 3 i direktiv 2008/9/EG ska mervärdesskatten återbetalas till den beskattningsbara personen i fråga i enlighet med dessa direktiv.

Artikel 369k

1. En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning eller dennes förmedlare ska föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper måste vara så detaljerade att beskattningsmedlemsstatens skattemyndigheter kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.
2. De räkenskaper som avses i punkt 1 måste på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för beskattningsmedlemsstaten och för identifieringsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då transaktionen genomfördes.”

(158) I artikel 369l ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av detta avsnitt och utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser gäller följande definitioner:

1. *beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom unionens territorium.
2. *förmedlare*: en person som är etablerad i unionen och som av den beskattningsbara person som ägnar sig åt distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland utsetts till betalningsskyldig för mervärdesskatten och till att fullgöra skyldigheterna enligt denna särskilda ordning, i den beskattningsbara personens namn och för dennes räkning.
3. *identifieringsmedlemsstat*:
 - a) om den beskattningsbara personen inte är etablerad inom unionen, den medlemsstat där den beskattningsbara personen väljer att registrera sig,
 - b) om den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför unionen men har fler än ett eller flera fasta etableringsställen i unionen, den medlemsstat med ett fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning,
 - c) om den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en medlemsstat, den medlemsstaten,
 - d) om förmedlaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en medlemsstat, den medlemsstaten,
 - e) om förmedlaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför unionen men har ett eller flera fasta etableringsställen i unionen, den medlemsstat med ett fast etableringsställe i vilken förmedlaren anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning.

Vid tillämpning av leden b och e ska den beskattningsbara person eller förmedlare som har fler än ett fast etableringsställe i unionen vara bunden av beslutet att ange etableringsmedlemsstat för det aktuella kalenderåret och de två därpå följande kalenderåren.

4. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna till förvärvaren avslutas.”

(159) I artikel 369m.1 ska leden a och b ersättas med följande:

- ”a) Varje beskattningsbar person som är etablerad i unionen och som bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland.
- b) Varje beskattningsbar person, oberoende av om personen är etablerad i unionen eller inte, som bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland och som företräds av en förmedlare som är etablerad i unionen.”

- (160) Artikel 369y, 369z och 369za ska ersättas med följande:

”Artikel 369y

Om den särskilda ordningen i kapitel 6 avsnitt 4 inte utnyttjas vid import av varor, med undantag av punktskattepliktiga varor, i försändelser med ett realvärde på högst 150 EUR ska importmedlemsstaten tillåta den person som anmäler varornas ankomst till tullen åt den person för vilken varorna är avsedda inom unionens territorium att utnyttja särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import avseende varor där försändelsen eller transporten avslutas i denna medlemsstat.

Artikel 369z

1. Vid tillämpning av denna särskilda ordning ska följande gälla:
 - a) Den person för vilken varorna är avsedda ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatten.
 - b) Den person som anmäler varornas ankomst till tullen inom unionens territorium ska ta ut mervärdesskatt från den person för vilken varorna är avsedda och verkställa betalningen av den mervärdesskatten.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den person som anmäler varornas ankomst till tullen inom unionens territorium vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att korrekt skatt betalas av den person för vilken varorna är avsedda.

Artikel 369za

Medlemsstaterna får föreskriva att den normala mervärdesskattesatsen i importmedlemsstaten ska tillämpas när denna särskilda ordning utnyttjas.

- (161) I avdelning XIII ska rubriken till kapitel 1 ersättas med följande:

**”Avvikelser som ska gälla till dess att slutliga ordningar som avser
tillhandahållanden av tjänster har antagits”**

- (162) Artikel 372 ska utgå.
(163) Artikel 373 ska ersättas med följande:

”Artikel 373

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade bestämmelser som avviker från artikel 28 får fortsätta att tillämpa dem.”

- (164) Artikel 375 ska ersättas med följande:

”Artikel 375

Grekland får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B punkterna 2, 9, 11 och 12 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1987.

- (165) I artikel 387 ska led a utgå.

(166) Artikel 393 ska utgå.

(167) I artikel 398 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Förutom sådana angelägenheter som enligt detta direktiv ska bli föremål för samråd, ska mervärdesskattekommittén behandla frågor som dess ordförande tar upp på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för någon medlemsstat och som avser tillämpningen av unionens bestämmelser om mervärdesskatt.”

(168) Artikel 401 ska ersättas med följande:

”Artikel 401

Utan att det påverkar tillämpningen av andra unionsbestämmelser får detta direktiv inte hindra en medlemsstat från att behålla eller införa skatter på försäkringsavtal, skatter på vadslagning och spel, punktskatter, stämpelskatter och, mer generellt, alla skatter eller avgifter som inte kan karakteriseras som omsättningsskatter, under förutsättning att uttaget av dessa skatter eller avgifter inte leder till gränsformaliteter i handeln medlemsstater emellan.”

(169) Artikel 402 ska ersättas med följande:

”Artikel 402

Den ordning för beskattning av tjänster mellan medlemsstaterna som fastställs i det här direktivet är en övergångsordning och ska ersättas av en slutgiltig ordning som bygger på principen att tjänster beskattas i destinationsmedlemsstaten för tillhandahållandet av tjänster, leverantörens betalningsskyldighet för mervärdesskatt, och ett enda registreringssystem för deklaration och betalning av, samt avdrag för mervärdesskatt som ska betalas.”

(170) Artikel 405 ska ersättas med följande:

”Artikel 405

I detta kapitel avses med

1. *unionen*: unionens territorium enligt definitionen i artikel 5.1 före nya medlemsstaters anslutning,
2. *nya medlemsstater*: territoriet i de medlemsstater som anslöt sig till unionen efter den 1 januari 1995, enligt definitionen för var och en av dessa medlemsstater i artikel 5.2,
3. *den utvidgade unionen*: unionens territorium enligt definitionen i artikel 5.1 efter nya medlemsstaters anslutning.”

(171) I artikel 406 ska leden a och b ersättas med följande:

- ”a) Varan infördes före anslutningsdagen i unionen eller i någon av de nya medlemsstaterna.
- b) Varan har sedan den infördes i unionen eller i någon av de nya medlemsstaterna hänförs till dessa förfaranden eller situationer.”

(172) Artikel 408 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska de inledande orden ersättas med följande:

”1. Följande fall ska likställas med import av en vara för vilken det har bevisats att den befann sig i fri omsättning i någon av de nya medlemsstaterna eller i unionen:”

(b) I punkt 2 ska de inledande orden ersättas med följande:

”2. Förutom de fall som anges i punkt 1 ska användningen av en vara av en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar person efter anslutningsdagen inom en medlemsstats territorium, i det fall varan har levererats till denna person före anslutningsdagen inom unionens eller någon av de nya medlemsstaternas territorium, likställas med import av varor när följande villkor föreligger:”

(c) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) Varorna har inte importerats till någon av de nya medlemsstaterna eller i unionen före anslutningsdagen.”

(173) Artikel 410.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Den importerade varan har sänts eller transporterats utanför den utvidgade unionen.”

(b) Led c ska ersättas med följande:

”c) Den importerade varan är, i enlighet med artikel 408.1 a, ett transportmedel som har förvärvats eller importerats före anslutningsdagen enligt de vanliga skattereglerna i någon av de nya medlemsstaterna eller i någon av unionens medlemsstater eller som vid exporten inte har åtnjutit undantag från eller återbetalning av mervärdesskatt.”

(174) Bilaga X ska ändras på följande sätt:

(a) I del A ska punkterna 1 och 4 ersättas med följande:

”1. Tillhandahållande av tjänster av tandtekniker

4. Sådana tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som avses i artikel 306 samt tillhandahållande av tjänster av resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning, för resor utanför unionen.”

(b) I del B ska punkterna 5 och 6 ersättas med följande:

”5. Tillhandahållanden av tjänster som utförs av blinda eller av verkstäder för blinda, förutsatt att undantaget från skatteplikt inte ger upphov till en betydande snedvridning av konkurrensen.

6. Tillhandahållande av tjänster som görs till organ som har till uppgift att anlägga, bygga och underhålla kyrkogårdar, gravar och monument av minnesplatskaraktär för krigsoffer.

(c) I del B ska punkt 8 utgå.

(d) I del B ska punkterna 11 och 12 ersättas med följande:

”11. Tillhandahållande av tjänster som består av förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av luftfartyg inklusive utrustning

som ingår i eller används vid utnyttjandet av dessa, om de används av statliga institutioner.

12. Tillhandahållande av tjänster som består av förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av krigsfartyg.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2022 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*